https://www.saeima.lv/steno/1998/st2611a.html

7. Saeima 26.11.1998. sēde (ārkārtas) 28/Lm07 ministru kabinets *Noraksts*

Stenogramma
1998.gada 26..novembrī pirmā sēde sākās pl. 9:00
sēde slēgta pl.12:10 sēdes ilgums 3h 10 minūtes

Latvijas Republikas 7.Saeimas rudens sesijas piektā (ārkārtas) sēde 1998.gada 26.novembrī

Sēdi vada Latvijas Republikas 7.Saeimas priekšsēdētājs Jānis Straume.

Satura rādītājs
Balsojumi

Sēdes vadītājs. Godātie kolēģi! Sākam Saeimas 26.novembra ārkārtas sēdi. Darba kārtībā ir viens jautājums - lēmuma projekta "Par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam" izskatīšana.

Vārds Valsts prezidenta aicinātajam Ministru prezidenta amata kandidātam Vilim Krištopanam.

V.Krištopans (savienības "Latvijas ceļš" frakcija).

Godātais Saeimas Prezidij! Godātie 7.Saeimas deputāti! Dāmas un kungi!

Latvijas tauta un mūsu valsts stāv uz jauna gadsimta un jauna gadu tūkstoša sliekšņa. Mums ir prieks par savas dzimtenes neatkarību. Mēs esam lepni par atgūtajām tiesībām pašiem lemt mūsu valsts likumus un noteikt tās nākotni. Mums jābūt pārliecinātiem par savām spējām piepildīt mūsu ieceres. Taču vienlaikus ar šo prieku un lepnumu mēs izjūtam bažas, vērojot mums cieši blakām pulsējam šī gadsimta beigu pasauli, savā labklājībā un tehnokrātiskajā varenībā žilbinošu un pašpārliecinātu. Kopā ar šo pasauli Latvija ieies nākamajā gadu tūkstotī. Tā vairs nav un nebūs tikai krāšņa bildīte žurnālā, televizora ekrānā pavīdējusi tālas un mums svešas dzīves aina. Mūsdienu pasaule ir atvērta Latvijai, un mēs esam atvērti tās gudrībai, bagātībām, bet arī tās pārbaudījumiem. Mēs vēlamies iekļauties modernajā Rietumu pasaulē. Mēs vēlamies atrast savu vietu mūsu kontinenta valstu kopībā, taču mūs nomāc bailes mūžam palikt nabaga radinieku un otrās šķiras eiropiešu lomā. Es bieži jautāju sev, vai Latvija spēs panākt savus bagātos kaimiņus Rietumos, nodrošināt mūsu tautai saimniecisku uzplaukumu un politisku drošību. Vai modernajā pasaulē mēs spēsim saglabāt savas esības pamatu, savas saknes - latviešu tautas dzīvesziņu? Un es atbildu sev - jā, tas ir iespējams. Kopš pirmajām Latvijas pašnoteikšanās dienām, kopš Neatkarības deklarācijas pieņemšanas brīža mūsu tauta, tās izraudzītā likumdevējvara un valdības ir strādājušas, lai šie vispārnacionālie mērķi tiktu sasniegti. Ir paveikts liels darbs, taču ne vienmēr tā darītāji par savu veikumu ir saņēmuši līdzpilsoņu atzinību. Dažkārt vienīgais uzmundrinājums bijis mūsu aizrobežu draugu un atbalstītāju uzslavas.

Esmu ļoti pagodināts, ka šobrīd Saeimas zālē mani klausās agrākie Latvijas valdību vadītāji un to ministri. Es pateicos viņiem par valsts labā padarīto un solu, ka jaunā valdība godprātīgi turpinās savu priekšteču darbu. Saņemot no Valsts prezidenta uzaicinājumu izveidot Ministru kabinetu, es izvirzīju sev mērķi radīt tik saliedētu, lietpratīgu un pieredzējušu valdību, cik vien tas ir iespējams šajā sarežģītajā politiskajā situācijā, kad priekšvēlēšanu cīņu laikā notika asa uzskatu konfrontācija. "Latvijas ceļa", apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK un Jaunās partijas sadarbība un savstarpējā uzticēšanās padarīja šādas valdības izveidi par iespējamu. Tomēr uzskatu, ka triju partiju veidotā labēji centriskā koalīcija nav slēgta citiem politiskajiem spēkiem.

Esmu pārliecināts, ka mums izdosies sev piesaistīt jaunus koalīcijas vai sadarbības partnerus. Tāpēc arī šodien valdībā visi posteņi vēl nav aizpildīti. Turklāt "Latvijas ceļš" šī mērķa vārdā ir gatavs atteikties no šobrīd mūsu pārziņā esošajiem ministru amatiem, ja tas būs nepieciešams.

Godātie klātesošie! Raksturojot manis izveidotā Ministru kabineta darba ieceres, es atļaušos taupīt laiku un nelasīšu jums tagad no Saeimas tribīnes visu valdības deklarācijas tekstu, tas jums ir pieejams kopš vakardienas. Esmu pārliecināts, ka esat ar šo dokumentu iepazinušies.

Valdības deklarāciju veido pamattēzes par valsts turpmāko virzību tuvākajos gados. Es vienmēr esmu uzskatījis, ka valdības deklarācija pirmām kārtām ir politisks dokuments, nevis rīcības plāns. Pēc Ministru kabineta apstiprināšanas mēs tā pirmajās simts darba dienās izstrādāsim detalizētu valdības un katras ministrijas darba programmu 1999.gadam un precīzu rīcības plānu turpmākajiem četriem gadiem. Taču galvenie Ministru kabineta uzdevumi ir skaidri zināmi katram Latvijas iedzīvotājam - tautas labklājība, tautsaimniecības attīstība, valsts drošība. Tieši šo uzdevumu īstenošanai mēs, gandrīz visi šeit klātesošie, 3.oktobra vēlēšanās esam saņēmuši valsts pilsoņu uzticības mandātu.

Latvijas tautas labklājības pamats ir tautsaimniecības attīstība. Tāpēc es runāšu par svarīgāko, kas to nodrošina.

Mēs neatkāpsimies no stingras finansu disciplīnas. Valdība nepieļaus valsts iestādēm tērēt vairāk, nekā pelna budžets, un sargās nacionālās valūtas stabilitāti.

Ne vienreiz vien es esmu teicis, ka Latvijas tautas labklājības pamats ir stabils lats, zema inflācija un centrālās bankas neatkarība. Šāda politika kopā ar valsts budžeta investīciju programmas palielinājumu un Latvijas preču un pakalpojumu veicināšanu nodrošinās mūsu iedzīvotājiem jaunas darba vietas visā valstī. Tāpēc tiks īstenota konservatīva valsts finansu politika, kas nodrošinās tālāku inflācijas tempa samazināšanos, nepieļaujot budžeta finansu deficītu un vienlaicīgi nodrošinot budžeta īpatsvara pakāpenisku samazināšanos iekšzemes kopprodukta apjomā un valsts investīciju īpatsvara palielināšanos budžeta izdevumu daļā. Tikai tādā veidā mēs pārvarēsim problēmas, ko rada ekonomiskā krīze kaimiņvalstī. Tieši tāpēc par finansu ministru esmu aicinājis Ivaru Godmani, kurš savu pieredzi un nelokāmību ir apliecinājis mūsu valsts visgrūtākajos brīžos.

Mēs nodrošināsim pilnīgu atklātumu un caurspīdīgumu lielo valsts uzņēmumu privatizācijā. No vienas puses, ievērosim patērētāju intereses. No otras puses, mēģināsim atvērt tirgu, liberalizēsim pakalpojumu sniedzēju tirgu un radīsim konkurenci, kur vien tas ir iespējams. Tiks veikti pasākumi uzņēmējdarbības vides pilnveidošanā, īpaši nodrošinot mazā un vidējā biznesa attīstības iespējas, lai ievērojami palielinātu tā īpatsvaru iekšzemes kopproduktā.

Viens no valdības sociālās drošības politikas akūtākajiem uzdevumiem ir pieņemt un ieviest nabadzības novēršanas programmu, nodrošinot katram valsts iedzīvotājam pieejamu augsti kvalitatīvu izglītību un veselības aprūpi, atvieglotus kredītus mājokļa iegādei un studijām augstskolā. Atbilstoši Eiropas Padomes rekomendācijām šajos četros gados tiks paaugstināti valsts pabalsti ģimenēm.

Kas attiecas uz pensiju reformu, tā tiks pabeigta 2000.gadā, uzsākot fondētās pensiju sistēmas ieviešanu. Izmaiņām pensiju likumā jāatbilst dažiem principiem, kas ir iekļauti deklarācijā, lai mainītu Pensiju likumu. To var mainīt tikai tad, ja tas ir saskaņots ar valdību veidojošajām frakcijām un ja to atbalstu valdība. Nekā citādāk!

Ministru kabineta darba svarīgākā prioritāte ir labi sagatavoties Latvijas līdzdalībai Eiropas Savienībā. Lai to panāktu, ir izveidots speciāls Ministru prezidenta biedra postenis. Lai efektīvāk piesaistītu un izmantotu ārvalstu finansu resursus, ir izveidots ministra postenis sadarbībai ar ārzemju finansu organizācijām. Valdība turpinās iesākto ārpolitisko kursu un saglabās ārpolitiskās prioritātes - integrāciju Eiropas Savienībā, NATO, aktīvu reģionālo sadarbību un labas attiecības ar Krieviju.

Kā Ministru prezidents es uzņemšos personīgu atbildību par Latvijas un Krievijas Federācijas attiecību sakārtošanu un nostiprināšanu. Viens no svarīgākajiem uzdevumiem, kas man tā labā ir jāizdara, - pēc iespējas drīzākā laikā ir jāorganizē tikšanās ar Krievijas valdības vadītāju.

Lai stiprinātu Latvijas drošību, valdībai 1999.gadā aizsardzības budžeta izdevumi ir jāpalielina līdz vienam procentam no iekšzemes kopprodukta ar mērķi nodrošināt Nacionālo bruņoto spēku attīstību. Jāturpina attīstīt sadarbības programmas ar NATO, panākot Latvijas Nacionālo bruņoto spēku savietojamību ar starptautiskajām drošības struktūrām konsekventai Latvijas drošības mērķa - pilntiesīgas dalības NATO - sasniegšanai. Ārpolitikā arī turpmāk mēs konsekventi aizstāvēsim mūsu valsts nacionālās intereses un vērtības, attīstot savstarpēji izdevīgas attiecības ar citām pasaules valstīm.

Godātie klātesošie! Visu mūsu kopējais pienākums ir sargāt latviešu valodu un latvisko kultūru - latviešu tautas nākotnes un līdz ar to mūsu valsts neatkarības pamatus. Valdībai ir jānodrošina Valsts valodas likuma un Izglītības likuma iedzīvināšana un jānostiprina Valsts valodas inspekcija. Vienlaikus Ministru kabinetam ir stingri jāpārrauga naturalizācijas process un jāveicina Latvijas sabiedrības integrācija.

Kā Ministru prezidents es pats personīgi pievērsīšu īpašu uzmanību trijām valdības darbības sfērām - zemkopībai, veselībai un izglītībai. Tieši šajās nozarēs, kurās ir iesaistīts milzīgs daudzums cilvēku un lieli līdzekļi, reformas ir iekavējušās gan tīri politisku, gan psiholoģisku iemeslu dēļ. Lemjot par Latvijas ekonomikas infrastruktūras sakārtošanu kā pamatu turpmākam ekonomikas uzplaukumam, mēs nedrīkstam aizmirst, ka šis svešvārds sevī ietver ne tikai sakarus, ceļus un elektrolīnijas, bet ka tas ir daudz plašāks jēdziens. Tajā pats galvenais ir mūsu brīnišķīgie, darbīgie cilvēki, un viņus mēs gribam redzēt veselus un izglītotus.

Mūsu valdībai ir jānodrošina iespējas visiem Latvijas iedzīvotājiem iegūt kvalitatīvu izglītību, lai katrs cilvēks savu spēju un centības robežās varētu iegūt sev šodienas visvērtīgāko sākumkapitālu - zināšanas un izmantot tās savas labklājības vairošanai. Visiem pieejama izglītība ir Latvijas sabiedrības patiesas vienlīdzības pamats. Aicinu visus Saeimas deputātus, kas vēlas uzplaukumu un stabilitāti mūsu valstī, ar savu balsi atbalstīt šo valdību. Paldies par uzmanību. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Sākam debates. Andris Šķēle - Tautas partijas frakcija.

A.Šķēle (Tautas partijas frakcija).

Godātais Valsts prezidenta kungs! Godājamais Saeimas priekšsēdētāj! Cienījamie viesi! Dārgie kolēģi! Šodien Saeimas ēkā es redzu daudz satrauktu seju, spīdošu acu un nervozu smaidu. Kā nekā mums nāksies pieņemt vēsturisku lēmumu - apstiprināt vai neapstiprināt tik grūti tapušo valdības modeli. Es nerunāju par tiem, kuri, iespējams, izies ārā, es runāju par tiem, kuriem nāksies izšķirties - balsot "par" vai "pret". Argumenti katram būs savi - ministru kandidātu profesionalitāte, valdības deklarācijas saturs, valdības veidotāju personiskais šarms vai labumi, ko katrs konkrētais balsotājs gūs no šīs valdības darba tuvākajā vai tālākajā nākotnē.

Es tikai gribētu norādīt, ka valdība, kuru mums šodien piedāvā apstiprināt Krištopana kungs, ir viens no sliktākajiem valdības variantiem, kāds šobrīd vispār ir iespējams. Partijas, kas iesaistījušās tās veidošanā, ir novestas līdz stāvoklim, kurā vēl viens solis pretim kompromisam nozīmētu izdarīt politisku pašnāvību. Vai sociāldemokrātu vēlētāji spēs saprast, kāpēc ar viņu atbalstu tapusī valdība nepilda viņiem dotos solījumus? Vai ministri, kas nāks no apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK, spēs paskatīties acīs saviem partijas biedriem, ja viņu atrašanās amatā būs atkarīga no Rubika partijas biedru labvēlības? Es gribu zināt, kur paliek principi, kur paliek vēlētājiem dotie solījumi, tiklīdz runas nonāk līdz portfeļu dalīšanai?

Valsts prezidenta kungs! Es gribētu uzdot kādu jautājumu arī jums: vai tad, izvēloties Krištopana kunga kandidatūru Ministru prezidenta postenim, jūs nebijāt pārliecināts, ka tā ir laba iespēja izveidot stabilu vairākuma valdību? Vai Krištopana kungs trīs lielāko partiju pārstāvju klātbūtnē netika devis savu piekrišanu šim jūsu izvirzītajam nosacījumam? Kā izskatās, viņš jūs ir pievīlis. Es vēlreiz atgādinu klātesošajiem, ka Tautas partija ir darījusi visu, lai Latvijā būtu iespējams izveidot labēju vairākuma valdību. Un arī tagad mēs esam gatavi veidot vai piedalīties tādas valdības radīšanā, kas būtu balstīta uz saprotamiem ideoloģiskiem pamatiem un stingriem morāles principiem, bet mēs nekad neatbalstīsim spēlēšanos ar valsti.

Jau tajā brīdī, kad Krištopana kungs izvēlējās veidot mazākuma valdību, masu medijos sākās runas par to, vai šāda valdība būs ilglaicīga. Latvija jau ir pieradusi neuztvert valdību kā kaut ko paliekošu, taču es gribu apbēdināt visus, kuri cer uz ātru šīs pārsteidzošās valdības galu.

Diemžēl pieredze rāda, ka aprēķina laulības var būt stabilas, ja vien aprēķins ir bijis pareizs.

Spriežot pēc strīdiem un nesaskaņām, kas paģēr posteņu dalīšanu, aprēķini pēdējās nakts stundās tika veikti lielā steigā. Un nebūtu brīnums, ja pēc pāris mēnešiem tiktu iesniegti jauni rēķini.

Visdrīzākajā laikā nāksies lemt par budžetu. Man ir prieks, lai neteiktu - pārsteigums, ka savulaik izsmietais bezdeficīta budžeta modelis ir tik organiski iegūlies topošās valdības deklarācijā. Tiesa, fiskālais deficīts tajā vispār nav pieminēts, atstājot topošajai valdībai brīvas rokas iedzīt valsti neierobežotos parādos. Ko darīt, lai ierobežotu maksājumu kontu deficītu? Uz šo jautājumu deklarācijā nav iespējams atrast atbildi. Šai valdībai visdrīzākajā laikā nāksies lemt par to, kā pārvarēt ekonomiskās krīzes izraisītās sekas. Bet deklarācijā par to nav ne vārda.

Topošā valdība uzskata, ka tai ir jāuztraucas tikai par ilgtermiņa mērķiem. Es citēju: stabilas ekonomiskās attīstības nodrošināšana, sasniedzot pastāvīgu iekšzemes kopproduktu - gada vidējo pieaugumu virs 5%. Labi.

Es gribu, lai daudzsološais ekonomikas ministrs paskaidro vismaz aptuveni, pēc cik ilga laika viņš cer to nodrošināt. Pēc gada? Pēc diviem gadiem? Pēc četriem? Pats galvenais - kādā veidā? Kādā veidā ir domāts veicināt pārējo ekonomisko darbību? Kam citam, ja ne valdībai, ir jāuzņemas atbildība par to un citu nepareizu "barjeru" atcelšanu? Kāpēc nekas nav teikts par Pasaules tirdzniecības organizācijas valstu un SEPP valstu piedāvātajām iespējām? Kur ir reālie

risinājumi, kas palīdzētu ierobežot importa un eksporta negatīvo bilanci valstī? Pēdējā laikā tik daudz cilātajiem tranzīta jautājumiem Krištopana kunga deklarācija pieskaras izteikti saudzīgi.

Par neseno traģēdiju Vecumniekos. Satiksmes ministram tas nešķiet pietiekams pamats, lai neatliekamu jautājumu sarakstā iekļautu bīstamu kravu apdrošināšanas sakārtošanu. Labi, ka šīs cisternas nesprāga Jelgavā vai Tukumā. Kaut gan - kas ir cilvēku dzīvības, ja runa ir par naftas dolāriem?

Runājot par enerģētikas sfēru, jāteic, ka valdība aizmirst vairāku partiju programmās deklarēto brīvās konkurences nodrošināšanu. To, ka privāts monopols vienmēr ir bīstamāks par valsts monopolu. Deklarācijā ierakstītais liecina, ka privatizācijas jautājumi šai valdībai ir tik vienaldzīgi, ka pat nav pieminēti.

Vai tiešām Strujeviča kunga attieksme un patvaļa ir bijusi tik efektīva, ka atrisinājusi visas ar privatizāciju saistītās problēmas? Vai sabiedrībai nav jāzina, kādu politiku šajā jautājumā iecerēts realizēt, vai arī šie jautājumi ir bijuši tik strīdīgi, ka pat Krištopana kungam nav izdevies atrast kopsaucēju starp "tēvzemiešu" un Jaunās partijas biedru uzskatiem kaut vai jautājumā par "Latvenergo" nākotni? Pretrunas jau tagad spraucas ārā no deklarācijas teksta: vienā vietā tiek solīts nepaaugstināt nodokļus, bet citā vietā - ka vajadzētu ieviest jaunus obligātos maksājumus.

Kādā veidā ir domāts apturēt lavīnveidīgo bezdarba pieaugumu, kas šā gada nogalē skāris praktiski visas ražojošās sfēras? Atbilde ir sekojoša (es citēju): nodarbinātības jautājumus paredzēts risināt, balstoties uz profesionālo orientāciju skolās.

Latvijas iedzīvotāji grib zināt, ko šī valdība darīs jau šoziem.

Ne velti daudzās sadaļās nav gandrīz neviena konkrēta datuma un neviena konkrēti veicama darba. Šie ministri nojauš, ka problēmas būs un tās būs dramatiskas. Šādā situācijā ir drošāk lietot tādus izteicienus: risināt, veicināt, attīstīt, sekmēt.

Es gribētu zināt, ko jūs, Krištopana kungs, esat nolēmis tomēr konkrēti darīt. Valdībai, lai arī kāda tā būtu, agri vai vēlu nāksies izlemt, ko darīt ar zemkopību, kura izrādījusies tik nesvarīga, ka tai nav pat vajadzīgs atsevišķs ministrs. Vai arī nav atrasts neviens kaut cik cienījams lauksaimnieks, kas piekristu piedalīties valdībā ar tik dīvainiem nosacījumiem.

Laikā pirms vēlēšanām un arī pēc tām man ir nācies tikties ar daudzu valstu vēstniekiem. Grūti, ārkārtīgi grūti man bija paskaidrot, kas šeit īsti notiek, lai neteiktu par savu valsti neko sliktu. Nespēdami saprast latviešu politisko loģiku, viņi to norakstīja uz nacionālo īpatnību rēķina. Baidos, ka šīs specifiskās latviešu īpatnības nespēs veicināt iekļūšanu Eiropas Savienībā.

Jau tagad ir paredzams, ka viena no visgrūtākajām jomām topošajai valdībai būs ārpolitika, kuru turpinās bremzēt nu vairs ne tikai amatpersonu neizlēmība un mazasinība, bet vēl arī valdību veidojošo frakciju kardinālās domstarpības.

Ziniet, aprēķina laulībām ir viens trūkums. Vislielākie ieguvēji parasti izrādās savedēji. Paši salaulātie to pamana tikai tad, kad ir pabeiguši izsaiņot dāvanas, bet kāzu viesi tad arī paliek laimīgā neziņā.

Mums šodien tiek piedāvāts balsot par Krištopana kunga valdību. Es aicinu jūs visus balsot "pret", jo uzskatu, ka šī valdība ir veidota, par pamatu ņemot aplamus valsts un sabiedrības interesēm nepakļautus principus. Es pieņemu, ka Krištopana kungs to ir darījis ar tīru

sirdsapziņu. Bet kreklu, kuru nelieto, nav arī iespējams nosmērēt. Paldies par uzmanību! (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Vaira Paegle - Tautas partijas frakcija. (Starpsaucieni: "Valdmanis nebūs! ...Būs Dobelis!")

V.Paegle (Tautas partijas frakcija).

Godātais Valsts prezidenta kungs! Prezidij! Cienījamie deputāti! Krištopana kunga piedāvātā mazākuma valdība, pie tam vēl nepilnīgā sastāvā, ir bīstama Latvijas valstij un tautai, jo tā apdraudēs Baltijas valstu vienotību, radīs nestabilitāti un turpinās Latvijas tēla sagraušanu. Deklarācijas tā daļa, kas saistīta ar ārlietām, ir turpinājums tai bankrotējošajai ārpolitikai, kas mums ir devusi iespaidīgu rindu neveiksmju - problēmas ar Krieviju, nesaskaņas ar Igauniju un Lietuvu, politizēts un mazspējīgs diplomātiskais dienests, noraidījums no Eiropas Savienības un *NATO* puses, stratēģiskas iekāres - piemēram, integrācijai Eiropas Savienībā -, kuras ir vienmēr vienu vai vairākus gadus par vēlu, novecojusi ārpolitikas koncepcija un neapmierinoši un Latvijas interesēm neizdevīgi līgumi ar Krieviju.

Bez tam ārpolitikas monopols vienas partijas rokās nav veselīgs. Par šīm neveiksmēm neviens ministrs nav nesis politisku atbildību. Tieši otrādi! Ar piedāvāto valdības modeli tiek apgalvota ārpolitikas mazspēja. Deklarācijas sadaļa ārlietās ir piedāvājums vēlmju līmenī, nevis konstruktīvi ieteikumi saistībā ar Latvijas ārpolitikas uzdevumiem.

Jūtu gandarījumu, ka vairāki deklarācijā minētie punkti pirmo reizi ieraudzīja dienasgaismu Tautas partijas rīcības programmā. Tāda, piemēram, ir nepieciešamība valsts amatpersonām paust vienotu ārpolitiku, ka valdībai NATO valstīs jāpaaugstina diplomātiskā dienesta efektivitāte. Taču kopumā frāze par okupācijas seku likvidēšanu neatbilst Tautas partijas, bet it sevišķi apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK plašajām programmatiskajām nostādnēm šajā jautājumā. Kāpēc nav minēta Baltijas valstu vienotība un muitas ūnija? Vai tiešām Latvijas vēstniecības visos pasaules reģionos un greznā vēstniecība Vašingtonā ir svarīgākas par saturīgu un rīcības spējīgu ārpolitiku? To skaits ir jāsamazina, nevis jāpalielina. Trūkumi ārlietās ir lieli un nozīmīgi. Nav minēta nepieciešamība izveidot valsts ideoloģiju, pilnveidot stratēģisko plānošanu un visus analīzes procesus, prasība radīt pareizus diplomātiskos dienestus.

Piedāvātais darbības modelis ārpolitikā ir tas pats novecojušais, ierūsējušais un 3. martā arī krahu cietušais modelis, kas jau vairākus gadus, stūrēdams uz Eiropas Savienību, ik pa laikam ir iebraucis grāvī. Latvija ir pelnījusi pavisam jaunu ārpolitikas modeli ceļā uz 21. gadu simtu. To nodrošināsim, balsojot "pret" Krištopana kunga piedāvāto valdību. Paldies. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Aleksandrs Kiršteins - Tautas partijas frakcija.

A.Kiršteins (Tautas partijas frakcija).

Godājamais Valsts prezident! Godājamais Prezidij! Godājamie deputāti! Viesi! Vēlēšanu rezultāti un trīs labējo partiju vairāk nekā 60% iegūtās vietas Saeimā ļāva cerēt, ka Latvijā izveidosies stabila un ilglaicīga valdība, kas varētu panākt ne vien virzību uz Eiropas Savienību, bet arī atvērt jaunu lappusi Latvijas un Krievijas attiecībās. Cerības diemžēl joprojām paliek tikai cerības. Vai šai valdībai tomēr nav citi, slēpti iemesli, un, ja ir, tad kādi? Nevis tikai vēlme izveidot valstī mazākumvaldību. Kas liek stabilas valdības vietā veidot šaubīgas kombinācijas, cerot uz Tautas saskaņas partijas un Latvijas Sociāldemokrātu apvienības atbalstu, veidot valsti, ko nevar izdarīt bez Rubika piekrišanas?

Pārsteidz cinisms, ar kādu šī valdība faktiski ir izveidota. Visu valsts finansu līdzekļu kontrole un visas jaunās ministrijas faktiski nonāk "Latvijas ceļa" kontrolē, un mēs faktiski varam teikt, ka tā ir "Latvijas ceļa" valdība. Valdība ir izveidota, ievērojot to, ka Ministru prezidenta amats, ārlietas, finanses, satiksme, Valsts ieņēmumu dienests un arī zemkopība ir "Latvijas ceļam". Valdība tiek veidota pēc principa: ""Latvijas ceļam" - naudas plūsma, "Tēvzemei un Brīvībai" - tikai bungas, taurītes un jūsma."

Daži vārdi par valdības deklarāciju. Protams, katra valdība turpina paplašināt, spert platāku soli, uzlabot un tā tālāk. Šajā sadaļā nebūtu pret ko iebilst, bet mani interesē dažas konkrētas lietas, kuras es gribēju atrast šajā deklarācijā: vai šī valdība turpinās arī daudz ko pozitīvu, kas ir darīts līdz šim? Mani interesē dažas konkrētas problēmas, tāpēc laika trūkuma dēļ es neanalizēšu visu deklarāciju.

Sākšu ar pirmo sadaļu, kura uzreiz beidzas ar alkohola problēmu. Tur ir teikts, ka Ministru kabinets adaptēs Eiropas Savienības valstu praksi alkohola jomā. Eiropas Savienības valstis ir mūsu kaimiņvalstis - Zviedrija un Somija, un pirmais, kas šajās valstīs ir un ko ļoti labi zina valdības sastādītājs Krištopana kungs, ir tas, ka tur neļauj cilvēkiem nodzerties sestdienās un svētdienās un arī no rīta līdz vēlam vakaram. Ne tā, kā tas ir Latvijā.

Vili Krištopana kungs! Ja jūs atsaucaties uz Eiropas Savienības praksi, tad jums vajag skaidri definēt, ka jūs atbalstāt līdzšinējo praksi Latvijā, kur šie veikali strādā nepārtraukti, - pretēji tam, kā tas ir Eiropas Savienības valstīs. Ja ne, tad nevajag šeit pieminēt Eiropas Savienību!

Kultūra - izstrādāt valsts programmu reālai kultūras decentralizācijai, kas radītu juridiskus un finansiālus priekšnoteikumus... un tā tālāk. Šādi priekšnoteikumi valdībā jau tika izstrādāti. Kā mēs atceramies, savā laikā valdība pieņēma lēmumu par Kultūrkapitāla fondu, kur pirmo reizi minēja nepieciešamību atdalīt šo kultūras administrēšanu no ierēdņu iegribām. Valdības lēmumā tika apstiprināta prasība, noteikti procenti no akcīzes nodokļa, līdz ar to pirmo reizi pēckara Latvijā bija iespēja radīt tiešām visus priekšnoteikumus, lai tiktu decentralizēta šī kultūras attīstība, lai nebūtu kultūrkapitāla pārmaiņu, lai kultūras iestādes nepārtraukti nebūtu atkarīgas no valsts ierēdņiem. Diemžēl nākošā valdība šo Kultūrkapitāla fonda ideju ir pilnīgi sagrāvusi, atstādama šo iestādi jeb fondu pilnībā ierēdņu pakļautībā, kas izraisīja visas šīs diskusijas par attiecīgu Kultūrkapitāla fonda tiesību sašaurināšanu, par it kā nespēju pārvaldīt savus īpašumus, un tā visa rezultātā kultūra kā parasti paliek tikai tai iedalītajā lomā.

Jā, vēl par sabiedrisko kārtību. Te ir sadaļa "Sodu politika", ko es izlasīju ar lielu interesi. Un šeit mani interesē konkrēti tas, kāda tad būs jaunās valdības attieksme pret nāves sodiem. Mēs zinām, ka Eiropas Savienībā, saglabājot nāves sodu, mēs nekādā veidā nevaram iekļūt. Es neaģitēju šeit ne par, ne pret, es tikai gribētu redzēt valdības nostāju šajā jautājumā, un es ceru, ka Krištopana kungs paskaidros sīkāk, kāda tad ir valdības politika attiecībā uz nāves sodu.

Runājot par ārpolitiku, kā prioritāte tika minēta gatavība turpināt iepriekšējo valdību kursu, ievērot prioritātes attiecībā uz Eiropas Savienību, NATO, reģionālo sadarbību, Krieviju, un tad man ienāca prātā viena partija, kura jau ir pazudusi, tātad Demokrātiskā partija Saimnieks, kuras ārpolitiskā koncepcija bija tāda - uzturēt labas attiecības ar Rietumiem, vienlaicīgi ar seju pagriežoties pret Austrumiem. Nevar vienlaicīgi būt prioritātes uz visām debespusēm, un šeit es gribētu jums, Krištopana kungs, nocitēt Ilvesa sacīto, kas bija publicēts mūsu laikrakstos. Ko tad saka bijušais Igaunijas ārlietu ministrs Ilvess: "Mēs rīkojamies atšķirīgi no Latvijas. Es apmeklēju tikai Eiropas Savienības valstis un neapmeklēju citas valstis, izņemot Amerikas Savienotās Valstis. Es aizmirsu gan par Āziju, gan par Latīņameriku, gan par Āfriku." Tad, kad šeit, Latvijā, notika referendums un kad šā referenduma rezultāti parādīja, ka cilvēki Latvijā, neskatoties uz to, ka viņi atbalsta iepriekšējās Saeimas grozījumus, tomēr ir nobažījušies par esošo situāciju, bet, saprazdami nepieciešamību integrēties Eiropas Savienībā, zināmā mērā ir arī piekāpušies Rietumu spiedienam, tad ārlietu ministrs tā vietā, lai aizbrauktu uz šīm Eiropas Savienības valstīm un aģitētu par Latvijas iekļaušanu Eiropas Savienībā, devās uz arābu valstīm. Acīmredzot tur būtu tā īstā vieta, lai apspriestu šīs Latvijas problēmas integrācijai Eiropas Savienībā.

Sadaļā par ārpolitiku mēs varam lasīt, ka vēstniecības visās Eiropas Savienības valstīs tiks atvērtas līdz 2001. gadam. Tas ir tā dīvaini. Mēs sakām, ka jau šogad mēs gribējām panākt, lai sāk sarunas ar Latviju, bet vienlaicīgi rakstām Eiropas Savienībai, ka vēstniecības atvērsim līdz 2001. gadam. Var būt, ka tas ir kāds pārpratums, var būt, ka šeit ārlietu ministrs paskaidros sīkāk, ko viņš ar to ir domājis.

Runājot par Krieviju (varbūt tas ir veselas atsevišķas dienas vērts temats), es gribētu pakavēties tikai pie laikrakstā "Diena" publicētās Džordža Šabada intervijas, kur viņš saka, ka galu galā acīm redzams, ka Krievijas attīstības scenārijs ir sadalīšanās vairākos valstiskos veidojumos: Čečenija, Tālie Austrumi, Kaļiņingrada, Pēterburga, citi Krievijas reģioni, Tatarstāna. Acīmredzot Latvijas Ārlietu ministrija ir pēdējā, kas pamanīja šo jauno tendenci, jo mēs joprojām runājam tikai par to, ka jāsper platāks solis, jāuzlabo šīs attiecības, un tā joprojām.

Runājot par ārpolitiku, varbūt Krištopana kungs atbildēs uz kādiem trim vai četriem elementāriem jautājumiem. Kāda ir Latvijas ārpolitikas stratēģija šajā situācijā, kurā Krievija acīmredzot tiešām sadalās reģionos? Ar kādiem reģioniem mēs sāksim sadarboties vispirms un ar kādiem vēlāk? Kurš ir atbildīgs par neveiksmīgajām attiecībām ar Vāciju un Krieviju līdz šim? Ar ko Latvija ir visciešākajās kaimiņattiecībās, ja mēs zinām, ka Igaunijai tās ir ar Somiju, bet Lietuvai tās ir, teiksim, ar Poliju? Kāpēc netika vēl līdz šim atvērtas vēstniecības visās Eiropas Savienības valstīs? Kāpēc nav nosprausta robeža ar Lietuvu? Kāpēc nav atrisināts vēstniecību īpašuma tiesību jautājums ar Krieviju?

Un pēdējais. Es varētu saprast, ka mazākuma valdība attaisnos sevi, jo viņa varbūt tiešām ir profesionāļu valdība... Es gribētu arī dzirdēt no Krištopana kunga paskaidrojumu, kā izpaudīsies šīs profesionāļu valdības profesionālisms. Es tiešām negribu apšaubīt to, ka varbūt Krasta kungs ar Birkava kungu atvērs jaunu lappusi attiecībās ar Krieviju un Eiropas Savienību, bet jautājums ir - kāpēc tas netika izdarīts līdz šim? Es gribētu ticēt, ka Krištopana kungs atvērs jaunu lapaspusi zemkopībā. Es gribētu ticēt, ka Šlesera kungs atvērs jaunu lapaspusi izglītībā... piedošanu, ekonomikā... laikam varētu arī izglītībā, jo jauniem cilvēkiem ir jāredz labs paraugs, ka var ar entuziasmu un centību tiešām mūsu valstī gūt zināmus panākums. Var būt, ka Jurdža kungs, būdams ārsts, atvērs jaunu lapaspusi iekšlietās un varēs "spīdēt" ar šo profesionālismu. No vienas puses, tas ir komiski. No otras puses, tas ir skumji. Nav ne profesionālas valdības, ne skaidras koncepcijas.

Vai tiešām īslaicīga pagaidu valdība atsevišķu sponsoru savtīgo mērķu apmierināšanai? Tādā gadījumā man tiešām ir žēl Krištopana kunga.

Tautas partija joprojām ir gatava atbalstīt vairākuma valdību, bet nekādā gadījumā neielaidīsies šaubīgās kombinācijās, veidojot ideoloģiski neskaidrus un neprofesionālus, politiski bezatbildīgus mazākuma veidojumus.

Aicinu deputātus, sevišķi "Tēvzemei un Brīvībai" deputātus, nesteigties ar atbalsta izteikšanu, jo vēl joprojām ir iespējas izveidot stabilu vairākuma valdību, strādājot kopā "Tēvzemei un Brīvībai", "Latvijas ceļa" un Tautas partijas deputātiem. Paldies par uzmanību. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Dzintars Ābiķis - Tautas partijas frakcijas deputāts.

Dz.Ābiķis (Tautas partijas frakcija).

Augsti godātais Prezidij! Cienījamie kolēģi Saeimā! Es runāšu tikai un vienīgi par piedāvāto valdības deklarācijas projektu. Diemžēl Tautas partijas frakcija nevar par to balsot daudzu nepilnību dēļ, kuras galu galā izrādās kaitnieciskas attiecībā uz līdzšinējo valsts virzību. Es negribu nostāties pret konkrētām personām, kuras varbūt pat ir samērā inteliģentas, taču gatavais deklarācijas produkts atgādina padomju laika valsts komandējošo lomu.

Par dažiem ļoti būtiskiem jautājumiem, kas ir daļēji skarti vai faktiski nav skarti deklarācijā.

Līdzšinējā valsts attīstība ar lielākiem vai mazākiem panākumiem ir tomēr notikusi virzībā uz Eiropas Savienību. Šodien, kad mēs izlemjam Latvijas valsts likteni, vienlaikus (un lielā mērā pateicoties Tautas partijas biedra Kārļa Greiškalna iniciatīvai) Valmierā notiek augstākais kultūrpolitikas jautājumiem veltītais forums, kāds jebkad ir noticis neatkarīgajā Latvijas valstī. Līdzās mūsu augstākās klases intelektuāļiem, tādiem kā Maija Kūle, Roberts Ģīlis un citi, tajā piedalās daudzi Eiropas eksperti, kuri ir devuši vērtējumu mūsu kultūrpolitikai, kurš ir rakstiski formulēts vienlaicīgi ar Latvijas nacionālo ziņojumu Eiropai par kultūras situāciju valstī. Šajā ziņojumā Eiropas eksperti raksta, ka Latvijas kultūrpolitikā ir milzu problēmas. Vienīgais veids, kā demokrātiskā valstī tādas pārvarēt, ir iznest tās virspusē un panākt, ka tās tiek risinātas publisku diskusiju ceļā. Šobrīd - es ceru, ka visi ir to pamanījuši, - viena no asākajām diskusijām mūsu kultūras cilvēku vidē (un ne tikai viņu vidē) ir par kultūrkapitāla fondu. Situācija diemžēl ir tāda, ka nākamā gada budžeta projektā tiek burtiski par vienu miljonu latu samazināts tā finansējums, un visi radošie cilvēki, visas radošās savienības ir ļoti uztraukušās.

Tautas partijas frakcija ir absolūtā neizpratnē, ka Kultūrkapitāla fonds, kurš ir sabiedrības uzmanības degpunktā un kuram ārkārtīgi pozitīvu vērtējumu ir devuši Eiropas eksperti, vispār netiek minēts deklarācijā. Kultūrkapitāla fonda neiekļaušana valdības deklarācijā, mūsuprāt, liekas simptomātiska šābrīža politiskajam klimatam valstī, jo visi citi ar kultūru saistītie jautājumi, kas pieminēti deklarācijā, attiecas uz valsts administrējošo lomu. Kā gan lai - un te es būšu atklāts - ar tik (diemžēl!) blēdīgām metodēm izveidotai valdībai būtu vajadzīgs finansēt brīvu un radošu domu, kura jau ar savu brīvo pašizpausmi vien apdraud jebkura puskokalēcēja ambīcijas?

Es aicinu būt eiropeiskiem un reizē ļoti latviskiem, saprast arī to, ka bez šī fonda mūsu kultūras darbiniekiem šodien zūd jebkādas cerības gaidāmajā grūtajā ziemā un turpmākajā politiskās ziemas periodā.

Tīrā matemātika apliecina, ka mazākuma valdībai jebkura jautājuma pieņemšanai vajadzīgs ārpusvaldības partiju atbalsts.

Šobrīd sešās no septiņām lielākajām Latvijas pilsētām latvieši ir mazākumā. Turklāt Rīgā, kurā dzīvo nedaudz vairāk nekā trešā daļa vai, pareizāk sakot, aptuveni trešā daļa Latvijas iedzīvotāju, latviešu īpatsvars ir nedaudz lielāks par trešo daļu. Un tas, ka deklarācijā ir apiets jautājums par vēlēšanu tiesībām pašvaldību vēlēšanās, pirmajā brīdī liekas absolūti neizprotami, pat šokējoši, ja valdībā ir tāda partija kā "Tēvzemei un Brīvībai". Jo, manuprāt, šis ir viens no būtiskākajiem politiskajiem jautājumiem, par kuru mums nepārprotami būs Saeimā jābalso. Taču, zinot, kāda ir Tautas saskaņas partijas nostāja šajā jautājumā, kā arī atceroties (tie kolēģi, kas bija arī iepriekšējā Saeimā, atceras ļoti labi) vienīgo sociāldemokrātu pārstāvju iepriekšējā Saeimā - Ādamsona un Staša - balsojumu (turklāt Ādamsons nav ierindas biedrs), viss top skaidrs. Viss top skaidrs, cienījamā "Tēvzemei un Brīvībai" frakcija!

Cittautiešu iekļaušanās latviskajā sabiedrībā nepārprotami ir atkarīga no valsts valodas politikas. Šis jautājums deklarācijā ir skarts faktiski tikai vienā teikumā, turklāt preambulā. Pie tam tur ir rakstīts, ka tiks iedzīvināts Valsts valodas likums. (Starpsauciens: "Uzticamies Ābiķim!") Cienījamie kolēģi, it īpaši cienījamie kolēģi no "Tēvzemei un Brīvībai" frakcijas! Mums taču nav šobrīd Valsts valodas likuma! Ko tad mēs iedzīvināsim? Par to, kādu koalīcija gatavojas pieņemt šo likumu, deklarācijā diemžēl nav ne vārda.

Es pirmām kārtām vēršos pie saviem parlamenta kolēģiem no "Tēvzemei un Brīvībai" frakcijas, ņemot vērā to, ka jūs acīmredzot būsiet mazākuma valdība un ka jums diemžēl šajos jautājumos, par ko es runāju no tribīnes, un arī daudzos citos, balsojumi nu diemžēl būs jāsaskaņo ar tām frakcijām, kuras atrodas šeit zālē no manis pa kreisi un kurām diemžēl daudzos jautājumos nostāja (cik man zināms, nostāja ne tikai attiecīgo partiju programmās, bet, kā jau es šeit no tribīnes minēju, nostāja arī konkrētos balsojumos, pieņemot lēmumus) principiāli atšķiras no jūsu partijas nostājas, kas ir pausta programmatiski un kas ir arī izpaudusies jūsu reālajos darbos. Taču šobrīd, kad tieši jūs esat palaiduši garām iespēju izveidot Latvijā nacionālu labēju valdību, tas ir nožēlojami, cienījamie kolēģi (pirmām kārtām vēršos pie tiem, kuri ir no "Tēvzemei un Brīvībai" frakcijas)! Tas ir... (No zāles deputāts J.Dobelis: "Tūlīt tu dzirdēsi!") Jā, Dobeļa kungs, diemžēl tas ir nožēlojami.

Tautas partija diemžēl nevar šādu valdību, nelatvisku valdību un neeiropeisku valdību, atbalstīt. Es vēlreiz aicinu savus kolēģus un labos draugus "Tēvzemei un Brīvībai" frakcijā un arī "Latvijas ceļa" frakcijā vēl pārdomāt šo jautājumu. Mēs palaidīsim garām... šajā vēsturiskajā brīdī mēs palaižam garām vienreizēju iespēju. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Oskars Grīgs - apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK frakcija.

O.Grīgs (apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK frakcija).

Labrīt, cienījamie klātesošie! Cienījamais Valsts prezidenta kungs! Saeimas priekšsēdētāja kungs! Cienījamie kolēģi! Cienījamie viesi un pārējie klātesošie! Man kā lauku cilvēkam un zemniekam liekas, ka vārds "deklarācija" nebūtu īsti vietā un pieņemams. Jo kas tad ir deklarācija? Deklarācija ir tikai deklarācija. (Aplausi zālē.) Tas nozīmē, ka var būt tikai ieskicēts valdības darbības modelis atsevišķās jomās. Es domāju, ka, ja to nosauc par deklarāciju... es gan gribētu to saukt citā vārdā: "Par kādiem valdības uzdevumiem" vai plāns kādam īsākam laikposmam, nepieciešamie veicamie uzdevumi tuvākajā vai tālākajā laikā, gada vai piecgades griezumā, pat desmit gadiem. Tas stratēģiskais pamats, kas ir svarīgs mūsu tautai, latviešiem, lai dzīvotu vēl tūkstots gadu, lai saglabātu savu valodu, savu kultūru... Un pēc tam tādam dokumentam būtu jābūt trīs reizes biezākam - kā Bībelei, kā Marksa "Kapitālam". Desmit reižu biezākam! Tad mēs varētu šeit nākt, analizēt, kritizēt, bet tad mums vajadzētu varbūt kādu mēnesi vai nedēļu.

Bet ko tad es šodien dzirdu šeit no saviem kolēģiem, kas sevi jau bezmaz vai ir nominējuši par vadoņiem, par neuzpērkamiem, par tīriem, par godīgiem? Mani par viņu morāli arī sāk mākt šaubas. Es paskatīšos, kas mums sēž šeit pa kreisi. Prāts, gods un sirdsapziņa! Un es neredzu, ka viņi pašlaik būtu pārāk bīstami, šajā momentā bīstami. Vismaz man personīgi. Es neredzu nevienu agresīvu sejas izteiksmi, ka viņi varētu nākt un mani sist vai tūlīt organizēt sacelšanos Latvijā... Jā, Godaprāts un Sirdsapziņa, septiņdesmit gadu laikā 60 miljonu upuru, pat vairāk Padomju Savienībā ir uz tā "Prāta" sirdsapziņas, bet es neticu, ka jūs to politiku turpināsiet.

Es skatos nedaudz uz šo pusi un redzu, ka no jums pa kreisi sēž divas sociāldemokrātu apvienības jeb partijas. Es nedomāju, ka Viola Lāzo kundze ņems naganu un ies dedzināt pilis un plosīs tās kā Piektajā gadā vai, teiksim, Rišards Labanovska kungs... Es redzu godīgus latviešu cilvēkus, kas absolūti nav kaitīgi mūsu valsts neatkarībai.

Es skatos šeit uz vecākajiem, rūdītajiem "Latvijas ceļa" politiķiem, kas kļuvuši liberāli, jo laikam ir bijuši komjaunieši, pionieri, partijas sekretāri... Es redzu, ka viņi strādā Latvijas valsts labā.

Es skatos šeit uz liberāli konservatīvo partiju. Lieliski cilvēki! Lieliski kolēģi! Es esmu tikai zemnieks. Jūs esat ar vairākām augstākajām izglītībām.

Es redzu šeit Bērziņa kungu un teikšu atklāti: "Bērziņa kungs, jūs bijāt viens no tiem, kurš esat vainīgs pie tā, ka šeit nav Latvijas Zemnieku savienības iekšā, zemnieku pārstāvju."

Es skatos uz Šķēles kungu... Viņa nav, paldies Dievam, bet žēl... Viņš izliekas beigtāks par beigtu un nezinošāks par Nezināmo par "Lata International" miljonu izlaupīšanu. Viņš vispār tikpat kā neesot bijis blakus Lauksaimniecības ministrijai. Nemaz tādu Ģēģera kungu nepazīst... Pasarg Dievs! Viņš nemaz nezina, kas tur notika tajā laikā, bet tā rezultātā laukos ir traģēdijas. 36 miljoni laukiem domāto kredītu ir aizgājuši...

Un kas attiecas uz Ābiķa kunga godaprātu un sirdsapziņu, uz Lagzdiņa kungu... Jau vasarā viņi gānīja no panckām ārā Šķēles kungu un visu viņa politiku, bet šodien viņi sēž blakām. Nē, tā ir lieliska politika! Tāda ir politika. Politika ir politika. Grūti jums būs, Krištopana kungs!

Un nu varbūt par to, ko es teiktu savas runas beigās. Cienījamie kolēģi, šajā zālē kopīgi strādāsim varbūt Latvijas iedzīvotāju labā, visi kopīgi, un Latvijas valsts labā! Bet to es sacīšu beigās.

Es domāju, ka Valsts prezidenta kungs zināja, ko dara, un izdarīja, manuprāt, vienīgo reālo izvēli. Un viņš nominēja Krištopana kungu, jo viņš skaidri zināja "Lauku Avīzes" dižā redaktora,

īpatnējas orientācijas cilvēka, vēlmi it kā sevi dēvēt par pelēko kardinālu. Dievināto Šķēles kungu Valsts prezidents nenominēja. Es jums jūtu līdzi kā cilvēks, Šķēles kungs! Es labprāt jūs gribētu redzēt kā zemkopības ministru, mēs kopīgi izveidotu vēl vienu "Lata International" lietas izmeklēšanas komisiju un lieliski strādātu kopā.

Es domāju, nebija korekti, ka jūs pārmetāt Valsts prezidenta kungam. (Starpsauciens: "Kur ir jūsu ministri?") Un tā nav uzvara jums - 24 balsis. Tā nav uzvara! Un ar to nevajadzētu daudz dižoties. (No zāles deputāts A.Šķēle: "Es nedižojos!") Jūs sākāt spēlēties ar valsti. Acīmredzot jūs gribējāt spēlēties ar valsti kā ar uzņēmumu. Es nesen dzirdēju televīzijā, kā jūs sacījāt, ka šeit saduras divas politikas - tranzīta un ražotāja. Jūs sacījāt - ražotāja. Zināt, es jums teikšu atklāti: "Jūs esat melis! - Jūs neesat ražotājs. Jūs dzīvojat uz ražotāju rēķina. Jūs esat pārstrādātājs!" Un es vēlreiz atkārtošu: nav lielāka nozieguma par to, kā tautsaimniecībā pārstrādi atšķelt no ražotāja. Un tur jūs pielikāt roku. Lielu roku!

Jūs minējāt naftas dolārus. Es domāju, tranzīts ir svarīgs mūsu valstij. Ļoti svarīgs! Un tie dolāri, kas aizgāja līdz ar cukura kontrabandu jūsu pārstrādē iekšā, un vēl daudzi citi varianti, kādi bija jūsu toreiz vadītās ministrijas laikā... šīs lielās cukura tonnas, kas ienāca iekšā "Staburadzē" un citur... Jā, jūs varat mani sūdzēt tiesā. (No zāles deputāts A.Šķēle: "Nesūdzēšu!") Jā! Es gribētu to momentu piedzīvot. (Starpsauciens: "Runā par valdību!")

Tāpēc es aicināšu un nolasīšu pēdējo teikumu, ko esmu ierakstījis šeit savā lapaspusē: "Strādāsim varbūt Latvijas iedzīvotāju labā, valsts labā!" Un varbūt atcerēsimies to visus šos četrus gadus. Paldies par uzmanību!

Sēdes vadītājs. Es izsaku, Grīga kungs, jums piezīmi un aicinu turpmāk atturēties no personīgiem apvainojumiem!

Ivars Godmanis - savienības "Latvijas ceļš" frakcija.

I.Godmanis (savienības "Latvijas ceļš" frakcija).

Augsti godātais Valsts prezidenta kungs! Saeimas priekšsēdētāja kungs! Diemžēl mūsu saruna no konstruktīvas opozīcijas vērtējuma ir pārgājusi tādā plāksnē, kas neko labu nedos acīmredzot arī tiem, kuri mūs klausās masu informācijas līdzekļos. Tāpēc atļaujiet man varbūt nedaudz mainīt, cik nu tas izdosies, šīs sarunas tēmu.

Pirmkārt, par politisko situāciju. Par to, kāpēc valdība ir, kā opozīcija saka, mazākuma valdība un kāpēc tā nav vairākuma valdība. Un kāpēc Tautas partija, ja man atļauts vērtēt, kas ir viena no partijām ar lielāko mandātu skaitu, Latvijas Saeimā tomēr nav valdībā. Es domāju... jā, es varu teikt: "Diemžēl!" Taču tas ir likumsakarīgs rezultāts, kāpēc tas tā nav. Un šeit faktiski ir trīs argumenti.

Pirmais arguments. Priekšvēlēšanu kampaņā nežēlīga pozīcija - karš ar visiem. Pēc vēlēšanām tā vietā, lai runātu ar politiķiem un kaut ko veidotu, turpinās priekšvēlēšanu kampaņa. Sākumā uzbrukums "Latvijas ceļam", "Latvijas ceļš" to iztur, un tagad ir totāls uzbrukums apvienībai "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK.

Es jau teicu televīzijā, kāpēc "Latvijas ceļš" veido un cenšas veidot valdību ar apvienību "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK, nevis ar Tautas partiju, kas šeit sēž tuvāk. Tāpēc, ka, pirmkārt, apvienība "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK ir pārbaudīts partneris, pārbaudīts partneris arī tajos grūtajos brīžos, kad Demokrātiskā partija Saimnieks atstāja valdību. Un mēs uzticamies pārbaudītiem partneriem, neapšaubāmi, vairāk nekā jaunai partijai, kas tagad ir parādījusies.

Nākošais moments. Man ir grūti pieņemt to, un es varu tikai cerēt, ka tas var izmainīties. Ja Tautas partijas vadītājam Šķēles kungam ir konkrētas personiskās problēmas, kas varbūt tiesiski ir jārisina ar sociāldemokrātu vadītājiem, tad man galīgi nav skaidrs, kāpēc tās ir jāvispārina, attiecinot uz partiju, kuru ir ievēlējuši cilvēki, kas domā kreisāk, bet tajā pašā laikā viņiem ir visas tiesības arī tā domāt.

Un pēdējais, ko es gribu teikt, kāpēc acīmredzot Tautas partijas nav šajā valdībā. Un to es varu pateikt, kā es to domāju. Tā ir jauna partija, kurai sevi vajag pierādīt. Es nedomāju, ka ar vienkāršu strauju un asu kampaņu var uzreiz pretendēt uz to, lai iegūtu arī dominanti valdībā. Es negribētu tā teikt.

Man ir viena problēma. Man tā ir tīri cilvēciska, un es nevaru katram pārmest šeit, bet es tomēr gribu teikt, cienījamā Tautas partija, ka jūsos ir ļoti daudz tādu cilvēku, kas ir pārbēguši no citām partijām. Ir dažādi argumenti, kāpēc maina politisko orientāciju, bet tomēr, ja es it sevišķi no šiem cilvēkiem, dzirdu visdziļāko kritiku... arī no tiem, kuri ir bijuši "Latvijas ceļā" un ir līdzatbildīgi, starp citu, par veselu virkni iepriekšējo politiku realizēšanu... no tiem, kuri ir bijuši Latvijas Zemnieku savienībā, no tiem, kuri ir bijuši apvienībā "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK... (Starpsauciens: "Nav!") Es atvainojos, jā, es kļūdos, no apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK nav neviena... Tā ka es gribu teikt tikai vienu.

Pirmais. Politiski es ļoti aicinu turpmāk neuzdot šādu toni, bet runāt pamatā par konceptuālu lietu, tātad par to, kā šī valdība strādās, kā šī valdība būtu jākritizē. Bet jākritizē ir no tām pozīcijām, kas ir konstruktīvas.

Nākamā tēze, ko es gribu teikt. Ja jūs pavērtēsiet, ko savā laikā es esmu darījis, tad, neapšaubāmi, diezin vai es varētu paņemt sev kreisi domājoša vai sociālistiski domājoša cilvēka oreolu. Jūs labi atceraties, arī tie, kuru politikā nebija - un daudzi tādi cilvēki šeit ir - , ka tās pamatreformas, kuras mēs veicām tirgus sabiedrības jeb, kā es saku, kapitālisma virzienā, vairāk vai mazāk tika izdarītas tieši pirmās valdības laikā. Es pat teiktu - vairāk. Bet tomēr tagad es personīgi un arī mani partijas biedri uzskata, ka šoreiz veidot viena spārna politisku valdību nebūtu pareizi tā elementārā iemesla dēļ... Es vienkārši minēšu pāris faktu.

Jā, mums no 1996.gada kopprodukts ir audzis un sasniedzis labus ciparus - vairāk par 6%, bet, redzat, kas te ir par nelaimi. Tajā pašā laikā to ģimeņu skaits, kuras dzīvo zem labklājības iztikas minimuma - zem 54,5 latiem, diemžēl nav samazinājies, bet gan ir audzis un sastāda jau gandrīz 70%. Tas nozīmē, ka tad, ja mēs konsekventi turpināsim radikāli iet pa labi, mēs, neapšaubāmi, būsim spiesti rēķināties ar to, ka pēc iespējas spēcīgāka būs cilvēku reakcija no kreisās puses. Un tāpēc es esmu pilnīgi pārliecināts, ka valdība, kas tiek veidota ar centrisku kodolu un, neapšaubāmi, ar nacionāļu piedalīšanos, jo Latvijā valdībā vienmēr ir jābūt nacionālai partijai tā elementārā iemesla dēļ... kaut vai tāpēc vien, ka mums ir šāda situācija. Mēs neesam 99 vai 98 procenti šeit, Latvijā, latvieši, un tāpēc stingra līdzdalība arī no kreisā spārna ir svarīga (No zāles deputāts Dz.Ābiķis: "Kuri no kreisā spārna ir valdībā?"), lai mēs neaizietu šajā pavisam radikālajā virzienā, ka beigu beigās būs tā, ka mums būs desmit bagāti cilvēki un pusotra vai divi miljoni nabadzīgo... Es pabeigšu to, ko es gribētu teikt, un varbūt pēc tam es jums atbildēšu personīgi, Ābiķa kungs!

Un tagad par pāris lietām, ko es šeit izdzirdēju. Pirmā lieta ir ārlietas. Es tiešām ļoti cienu Paegles kundzi par viņas darbību PBLA un tā tālāk, bet tikai ir viena nianse. Paegles kundze, jūs visai asi kritizējāt ārlietas, uzskatot, ka viss tas, kas ir darīts, ir bijis ar lielu negatīvu zīmi. Tad man vienkārši jums ir jāpasaka divas lietas: Birkava valdības laikā tika izvests karaspēks, bet pirmās valdības laikā ar tālaika Augstākās padomes palīdzību valdība darīja to, lai mēs arī juridiski varētu tikt prom no PSRS. Saprotiet, ka ārpolitiku Latvijā ir ļoti grūti vērtēt caur vienu logu, pie tam tad, ja šis logs ir pietiekoši tālu prom no Latvijas. Šeit es domāju Amerikas Savienotās Valstis, Austrāliju un tā tālāk. Tam ir būtiska nozīme, bet tas nav tas vienīgais logs, caur kuru mēs varam ieraudzīt mūsu ārpolitiku. Es tikai ceru, ka jūsu pieredze ārlietās, kas saistīta arī ar citu virzienu, jo, kā viens cilvēks ir teicis, ģeogrāfiju mainīt nevar -, ka tā jums pieaugs, un es ceru, ka tad jūs objektīvāk izvērtēsiet arī Birkava kunga darbību un arī, es domāju, to cilvēku darbību, kuri šajā ārpolitikā darbojās.

Otrs moments. Jā, mēs varam šeit arī ļoti sīki runāt par tekošā konta deficītu, par finansu konta deficītu, par tirdzniecības negatīvu bilanci. Mēs varam skatīt sīki, bet problēma ir viena cita. Es domāju, ka mums ir jāsāk ar cilvēkiem, kas mūs klausās, un tad ir jābūt pilnīgi godīgiem, tad nevajag runāt lietas, ka te kāds ir ar mieru par naftas dolāriem izliet cilvēku asinis. Tas satricina! Tā tas nav, un mēs neviens negribējām, lai Vecumniekos notiktu tāda traģēdija, un es arī domāju, ka tur ne pārāk vainīgs ir satiksmes ministrs. Domāju, pat mazāk. Es gribētu teikt tikai vienu: ja mēs kopumā runājam par situāciju, tad mēs esam tādā brīdī, ka no 1996.gada... ka pēc 1995.gada krīzes mēs esam pamazām kāpuši no šīs krīzes ārā, un, pateicoties daudziem faktoriem, 1997.gads un pat 1998.gada pirmā puse mums ir bijusi ar pozitīvu kāpumu. Cilvēki ir izjutuši to pamazām, pat ne visi, un tomēr viņi ir sākuši dzīvot vairāk vai mazāk stabili. Pensijas ir bijušas bez pārtraukumiem, ir bijuši pensiju pielikumi, arī strādājošo darba alga ir augusi. Taču tagad ir tāds moments, kā tas ekonomikā notiek, ka nevienai valstij nav lemts liktenis dzīvot tikai ar augšupejošu līkni. Tagad diemžēl izskatās, ka, ņemot vērā gan Krievijas krīzi, gan pasaules ekonomisko krīzi, mums acīmredzot būs jāpārdzīvo arī kritums.

Un tagad ir jautājums: vai mēs, kam ir dots tautas mandāts, esam spējīgi pārdzīvot šo krīzi? Mēs nevaram pateikt, cik tā būs dziļa, jo neviens tāds vēl nav piedzimis, kas to var pateikt šeit, Latvijā. Tātad mēs nezinām, cik tā būs dziļa, bet mēs nedrīkstam arī cilvēkus tracināt. Mēs nedrīkstam šo krīzi pārvērst par lielu traģēdiju tikai tāpēc vien, ka tas mums politiski būtu izdevīgi, un tāpēc es ļoti aicinātu... Pats galvenais, uz ko es aicinātu opozīciju, kas pēc kāda laika varbūt kļūs par pozīciju, ir nepārspīlēt šīs lietas, nedarīt to, lai cilvēkiem nebūtu tāda sajūta, ka cilvēkus satracina un atstāj viņus pilnīgā neziņā, ka mums galīgi nekas nav skaidrs, ko darīt.

Šķēles kungs, jūs labi zināt, ka man ir bijusi iespēja strādāt krīzes apstākļos, kas ir bijusi vismaz desmit, ja ne visas piecdesmit reizes grūtāka, un arī jūs ar mani toreiz kopā strādājāt, tāpēc es šoreiz apelēju pie jums kā pie opozīcijas līdera. Jā, mums ir politiskā cīņa, un demokrātiskā valstī tas ir normāli, bet saprotiet, ka visvairāk sabiedrību moka un sabiedrību uztrauc apziņa... Un arī šie korespondenti, kas mūs šeit klausās... Tas ir tad, kad ir sajūta, ka ir personīga nesavietošanās, ka ir personīgs ienaids, un tad, kad personīgās negācijas pēc tam faktiski tiek izkliedētas kopējā politiskajā un ekonomiskajā situācijā valstī, cilvēki īsti nesapratīs, vai galvenais mums ir atbalstīt eksportu vai mums varbūt vajag ierobežot vienu otru citu lietu. Vai galvenais mums ir atrisināt to, vai Krištopans un Šķēle ir spējīgi paspiest viens otram roku un runāt.

Neviena valdība nav mūžīga, tāds liktenis šeit nav nevienam. Nevienam premjeram nav dots *carte blanche*, ka viņš var strādāt mūžīgi. To vislabāk zina tie premjeri, kuri ir te bijuši. Un tomēr katra valdība, kas šeit nāk, cenšas darīt to, ko no tās prasa vēlētāji, iedzīvotāji un valsts, tāpēc izdarīt uz jauno valdību negatīvu priekšspriedumu, speciāli to "zāģēt" pašā sākumā - pirms

simts dienām - valstiski nebūtu pareizi, bet es varu tikai apelēt pie opozīcijas. Un atcerēsimies, ka vienu brīdi jūs esat opozīcijā, bet, kas zina, varbūt būsiet pozīcijā, tāpēc nezaudēsim cilvēcīgas attiecības un risināsim lietas konstruktīvi, neaizvainojot cits citu personiski. Un atcerieties ka tauta uz mums skatās un klausās. Paldies. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Juris Dobelis - apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK frakcija.

J.Dobelis (apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK frakcija).

Cienītie kolēģi! Nelielas manas pārdomas. Apbrīnojama sakritība, salīdzinot 6.Saeimas darbības sākumu un 7.Saeimu. Bija mums Tautas kustība "Latvijai", Zīgerista partija, tagad ir Tautas partija, bet bez vārda "Latvijai", laikam domātas vairākas valstis iekšā. Bija Demokrātiskā partija Saimnieks ar 18 balsīm, lielākā frakcija, un kur viņi ir tagad? Ko viņi tagad dara? Tāpēc ir jau labi runāt par lielo deputātu skaitu, ir labi uzsvērt to, bet tajos četros gados vajadzēs šeit arī kaut ko izdarīt.

Pirms valdības apstiprināšanas 6.Saeimā nācās atgādināt klasiku, seno grieķu fabulu meistaru Ezopu, ko laikam viens otrs ir aizmirsis. To skaisto fabulu par tām vīnogām, kurām lapsa gāja garām, mēģināja uzkāpt kokā un tikt pie tām klāt, bet, netikusi kokā, bija spiesta iet tālāk un atzīt, ka vīnogas laikam jau ir zaļas. Liekas, ka šī īpatnējā izturēšanās pret deklarāciju atgādina kaut ko no seno grieķu laikiem. Runājot par šādu kritiku, rodas jautājums: vai tās ir rūpes par Latvijas valsti un par latviešu tautu vai tā ir cenšanās sevi izcelt uz citu nomelnošanas rēķina? Tādi meistari jau te ir bijuši un būs, bet vai tas ir kārtīga cilvēka cienīgs darbs?

Godātie kolēģi no Tautas partijas! Mūsu apvienība bija gatava strādāt kopā ar jums valdībā, un, ja Krištopana kungs nemelo - un es ticu, ka viņš nemelo -, viņš jums piedāvāja veselus trīs ministru portfeļus. To pašu ārlietu ministra amatu, par kuru te tik savdabīgā veidā daži no jums izteicās. Arī tās pašas rūpes par laukiem jums tika piedāvāts vadīt, tātad zemkopības lietas, kā arī veikt tiesu sistēmas sakārtošanu. Jūs varējāt ieņemt tieslietu ministra amatu, tad kāpēc jūs to nedarījāt? Jums vēl vajadzēja? Ja? Par maz bija? Acīmredzot! Alkatība nekad ne pie kā laba nenoved. Viena no sliktākajām cilvēka rakstura īpašībām ir alkatība, vēlēšanās sagrābt visu.

Tagad šīs rūpes par latviešiem... Jā, mūsu apvienība savā programmā uzsver rūpes par latviešiem, bet, godātā Tautas partija, jūs, latviešu aizstāvji, es nevaru aizmirst jūsu gļēvulīgo klusēšanu parakstu vākšanas laikā par tautas nobalsošanu. Jūs viltīgi klusējāt un gaidījāt, vai mēs savāksim parakstus vai nesavāksim. Jūsu peltie sociāldemokrāti atbalstīja šo parakstu vākšanu, atbalstīja to publiski. Un tad, kad nu tie paraksti bija savākti, tad jūs atkal domājāt kādu laiciņu un beigās kopā ar PBLA aģitējāt "pret". Jūs savu panācāt, jā! Neapšaubāmi, tautas balsojums ir noticis, un ar nelielu pārsvaru šis "pret" ir ieguvis virsroku, bet tagad tas mums visiem ir jāņem vērā. Tomēr pēc šādas rīcības uzticība jums kā latviešu aizstāvjiem ir zudusi.

Mūsu apvienība ļoti ilgi runāja gan ar partiju pārstāvjiem, gan savā starpā mums bija valdes sēdes, un mēs nolēmām pēc visām šīm pārrunām strādāt šeit kopā ar citiem deputātiem, kas pārstāv partijas ar citiem uzskatiem, jo mūsu mērķis ir pierādīt praktiski savas rūpes par Latvijas valsti un par latviešu tautu. Šis balsojums "pret" ir noticis, ir sākusies šī paātrinātā naturalizācija, un tagad visi par to raksta, ka tā ir jāpārskata. Ir jāskatās, vai tā ir godīga naturalizācija, vai šie

pretendenti tiešām ir cienīgi būt par Latvijas valsts pilsoņiem. Tas ir paredzēts valdības darbā, un to neviens nav noliedzis.

Ir pieņemts arī šis Izglītības likums, un mums atkal ir jāstrādā, lai šis likums tiktu īstenots, un atkal ir svarīgi, kā valdība šos jautājumus risinās. Uz Izglītības un zinātnes ministrijas pleciem gulstas ārkārtīgi smaga atbildība par to, kur ņemt līdzekļus un kādā veidā risināt šā likuma īstenošanas procesu.

Kas attiecas uz Valsts valodas likumu, Ābiķa kungs, kurš patlaban ir izgājis ārā, tad, jūs bijāt tas, kura gļēvulības dēļ mēs Valsts valodas likumu 6.Saeimā nepieņēmām. Jūs šeit stāvējāt kanceles priekšā un drebošā balsī ņēmāt pārtraukumus un kā komisijas vadītājs ierosinājāt neizskatīt šo likumu trešajā lasījumā, lai gan mēs to varējām izskatīt. Taču tagad jūs sakāt, ka jūs no jauna esat uztaisījuši šo projektu un ka jūs esat visas mūsu apvienības asās prasības iestrādājuši iekšā. Tik īsā laikā jums kā vecam, rūdītam politiķim apziņa ir apskaidrojusies, bet kur tad tā bija toreiz? Un kāpēc jūs to toreiz nedarījāt?

Tagad par pašvaldību vēlēšanām. Nu laikam jau ir jāzina likumi. Man liekas, jūs visi zināt likumu, kas attiecas uz piedalīšanos pašvaldību vēlēšanās. Ja kāds vēlas mainīt šo likumu, tad tā ir cita lieta, lai tad nāk un runā par to. Mēs to mainīt netaisāmies. Es, protams, ceru, ka šī nesaudzīgā kritika... tā vienmēr ir patīkama, ja tā ir ar labu mērķi. Šī kritika, ko šodien saņem deklarācija par Ministru kabineta iecerēto darbību, es ceru, ka nebūs vēlēšanās izcelt sevi, savu partiju, tā nebūs vienošanās starp "Latvijas ceļu" un Tautas partiju, nomelnojot citus - es ceru, ka tas tā nebūs, - bet ka tā palīdzēs jaunajai valdībai tās darbā, jo kritika ir vajadzīga. Veselīgs oponents ir vajadzīgs. Slims oponents nav vajadzīgs. Tāpēc visiem kolēģiem Saeimā es no sirds novēlu labu veselību un ilgu mūžu šajā zemē.

Paldies. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Jevgenija Stalidzāne - Jaunās partijas frakcija.

J.Stalidzāne (Jaunās partijas frakcija).

Cienījamie deputāti! Cienījamais Valsts prezidenta kungs un Prezidij! Es esmu jauna deputāte, un es ļoti uzmanīgi, varbūt pat vēl mazliet apzinīgāk nekā tie deputāti, kuri šeit jau daudzus gadus ir sēdējuši, iepazinos ar Ministru kabineta iecerētās darbības deklarāciju un pārliecinājos, ka šie jautājumi, it sevišķi par enerģētiku, ir ļoti uzmanīgi, ļoti pamatīgi izstrādāti un pārdomāti. "Latvenergo" kā vienota energosistēma ir sevi pierādījusi visos krīzes laikos - tā spējusi izrāpties no dziļās bedres, kurā mūs iegrūda tautsaimniecības sabrukums Latvijā, kas bija loģisks pēc pārejas no vienas sistēmas uz otru, lauksaimniecības sabrukums un arī tas, ka mūsu energosistēma zaudēja patēriņu vairāk nekā par 50%; mēs tomēr spējām izrāpties no šīs dziļās bedres, un šodien šī mūsu sistēma strādā ar peļņu un ir varējusi jau šodien ieguldīt zināmu daļu līdzekļu savai stratēģiskajai attīstībai, neprasot no valsts nevienu papildu santīmu.

Esam varējuši arī šodien noturēt tarifu 4 santīmu apmērā, kas nodrošina patērētājiem iespēju samaksāt, kā arī nodrošina vidējiem un mazajiem uzņēmējiem iespēju kaut cik attīstīties, attīstīties arī tālajos Latvijas novados.

Man gribas atgādināt, ka tieši Šķēles kunga valdības laikā "Latvenergo" privatizācijas epopeja sākās bez motivācijas, bez ekonomiskā pamatojuma. Bija runa par 92 miljoniem, bet faktiskā vērtība ir 500 miljoni. Tajā laikā sākās arī 3 miljonu afēra. Iepazīstoties ar iecerēto darbību enerģētikas jomā, ir skaidrs, ka attiecībā uz energosistēmu tiks atrasts visekonomiskākais privatizācijas modelis, visizdevīgākais Latvijai, patērētājiem, un ka nepārdomātas rīcības dēļ lauku iedzīvotājiem nebūs jāsēž pie skalu vai sveču gaismas, izņemot Ziemassvētkus.

Cienījamie deputāti! Šodien, piedaloties balsošanā, par galveno kritēriju liksim latviešu tautas, latviešu tautsaimniecības attīstību, jo bez tautsaimniecības attīstības mēs nevarēsim attaisnot savu sēdēšanu šajā zālē! Paldies. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Līdz pārtraukumam ir 12 minūtes. Nākamais debatēs ir pieteicies Birkava kungs. Vai jums pietiks laika? (No zāles deputāts V.Birkavs: "Jā!")

Valdis Birkavs - savienība "Latvijas ceļš".

V.Birkavs (savienības "Latvijas ceļš" frakcija).

Valsts prezidenta kungs! Saeimas Prezidij! Godātie deputāti! Ārpolitika tāpat kā finanses prasa precizitāti. Esmu vienmēr rūpīgi ieklausījies kritikā, analizējis to, tomēr bieži vien neesmu ņēmis to vērā. Analizēt un iedziļināties - to es lūdzu un prasu no visiem, kas saskaras ar ārpolitiku. Ārpolitikā mūsu partneri nepiedod mūsu kļūdas un neaizmirst mūsu kļūdas. Neuzmanīgi, neveikli un ironiski izteicieni jau ir nodarījuši kaitējumu mūsu ārpolitikai. Es domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs zinātu, kas notiek ārpolitikā, pirms runājam par to.

Kā gan var laikā, kad Igaunijas ārlietu ministrs, jau otrais, paziņo, ka Latvijas un Igaunijas attiecības nekad nav bijušas tik labas kā patlaban, apgalvot, ka tās ir sliktas.

Kā gan var apgalvot, ka mums ir grezna vēstniecība Vašingtonā, ja tā atrodas rajonā, uz kuru nebrauc neviens diplomāts, kurā vēstnieks var pieņemt, augstākais, vienu cilvēku un kurā tiem diplomātiem, kas tur uzturas, izsit mašīnām logus un aplaupa?

Kā gan var apgalvot, ka 3.marts ir bijis krahs Latvijas ārpolitikā?

Tas nozīmē tikai vienu - ka cilvēks, kas par to runā, vēl nezina (vēl nezina!), kas notiek Latvijas ārpolitikā, nezina, kādas ir attiecības Baltijā, nezina par savu dzimto pusi - Vašingtonu - un nezina, kas notiek attiecībās ar Krieviju.

Paegles kundze, es tiešām nezinu, kā jūs ieskatīsieties acīs Ojāram Kalniņam!

Es šodien budžeta apspriešanas laikā lūgšu piešķirt naudu divām vēstniecībām.

Kiršteina kungs runāja par to, ka tikai 2001.gadā vai 2002. gadā būs visas vēstniecības. Mēs vēlamies vēstniecības visās Eiropas Savienības valstīs. Šobrīd ir palikušas divas valstis - Luksemburga un Īrija -, kurās mums nav nekādas pārstāvniecības. Bet, Kiršteina kungs, tajā tekstā bija vārdi "pilnvērtīgs vēstniecību darbs". Tur bija tādi vārdi tāpēc, ka mums tagad ir atvērtas vēstniecības Grieķijā, Nīderlandē un Portugālē, kurās ir tikai viens cilvēks. Tikai viens

cilvēks! Apstākļos, kad mūsu finansējums ārlietām ir divas reizes mazāks nekā Igaunijai, apstākļos, kad mūsu algas koeficienta ziņā ir apmēram par vienu trešdaļu mazākas, mēs tik un tā darām to, ko mums pienākas darīt. Es lūdzu visus, kas strādās ārpolitikā, iedziļināties un nelietot tādus izteicienus, kas kaitēs mums.

Es atgādināšu vienu avīžu citātu. Bija rakstīts: "Katrs Ārlietu ministrijas klerks zina, ka Latvijas iestāšanās Pasaules tirdzniecības organizācijā ir "blefs"." To teica Kiršteina kungs.

Kiršteina kungs! Kritiku es pieņemu, bet nepareizus vērtējumus, kļūdainus vērtējumus, valstij kaitīgus vērtējumus - nekad! (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Līdz pārtraukumam ir 7 minūtes. Nākamais debatēs ir pieteicies Andrejs Požarnovs. Jūs izmantosiet šo laiku? (No zāles deputāts A.Požarnovs: "Jā!")

Andrejs Požarnovs - apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK frakcija.

A.Požarnovs (apvienības "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK frakcija).

Augsti godātais Prezidij! Cienītie kolēģi! Es negribu gari runāt par valdības veidošanu un par partiju nostāju, es gribu tikai komentēt dažus izteicienus un parādīt, ka tie ir diezgan absurdi.

Šeit izskanēja tāda doma, ka "Tēvzemei un Brīvībai" ir palaidusi garām iespēju izveidot nacionālu valdību, ka "Tēvzemei un Brīvībai" būs jāsaskaņo viedoklis ar pretēji domājošajiem un kreisajiem.

Taču, ja izvērtējam nevis partiju programmu, bet reālo darbību, tad, ziniet, es apjūku un īsti nevaru saprast, kas kurš īstenībā ir - ko kura partija domā nacionālajos jautājumos. Viena lieta ir tas, kas uzrakstīts uz papīra, bet cita lieta ir reālie darbi. Reālie darbi! Viens no spilgtākajiem bija tieši Pilsonības likums un referendums. Cik es ievēroju, par Pilsonības likuma grozījumu atcelšanu balsot aicināja "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK un Rišards Labanovskis. Tad es sāku domāt par to, kā īstenībā veidojas partijas. Parasti ir tā, ka izveidojas iedzīvotāju interešu grupas; vienalga, vai tie ir nepilsoņi, vai tie ir rūpnīcu strādnieki, vai tie ir nacionālie karavīri un politiski represētie, šīs interešu grupas izvirza savus tautas priekšstāvjus, tie izveido partiju, uzraksta programmu un tālāk darbojas. Šie cilvēki tiek arī attiecīgi atbalstīti, rodas arī sponsori.

Taču ar Tautas partiju ir bijis otrādi - sākumā ir izveidojies sponsors, un pēc tam ir uzrakstīta programma. Šī programma ir uzrakstīta nacionāla, bet vajadzētu, lai šeit būtu pierādījumi, ka tiešām šī nacionālā programma tiek īstenota, un lai šie pierādījumi būtu darbos.

Kā es jau minēju, par Pilsonības likuma grozījumu atcelšanu balsot aicināja apvienība "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK un Rišards Labanovskis. Es domāju, ka mums šajā sēžu zālē varbūt būs mazdrusciņ jāpārsēžas. "Latvijas ceļam" un sociāldemokrātiem vajadzētu pārsēsties mazdrusciņ pa labi un Tautas partijai nosēsties apmēram pa vidu starp Tautas saskaņas partiju un sociāldemokrātiem. (Aplausi.)

Kā pierādījumu tam es gribu pieminēt to tikšanos: kad tikās mūsu frakcijas, mēs skaidri un gaiši pateicām, ka apvienībai "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK nav problēmu strādāt kopā ar labēji

orientētām partijām (vismaz spriežot pēc to programmām, pēc tā, kas tajās ir rakstīts). Nu vienojieties! Vienojieties, Šķēles kungs, vienojieties ar "Latvijas ceļu", izdomājiet, kā jūsu ekonomiskās intereses tur sadalās, un mēs iestāsimies par vairākumvaldību. Bet šeit pierādījās, ka īstenībā personālijas ir tās, kuru dēļ jūs nevarat vienoties ar "Latvijas ceļu", un tādēļ šajā brīdī klūpat virsū "tēvzemiešiem": kādēļ mēs neesam zvērējuši jums uzticību un bez jums ejam valdībā? Es domāju, ka šī valdības kombinācija, šis variants ir pieņemams. Vismaz šinī situācijā es aicinu atbalstīt valdību. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Pirms pārtraukuma ir jānoklausās daži paziņojumi.

Vārds Edvīnam Inkēnam. Paziņojums par komisijas sēdi.

E.Inkēns (savienības "Latvijas ceļš" frakcija).

Cienījamie kolēģi no Eiropas lietu komisijas! Es lūdzu jūs uz sēdi tepat blakus, Sarkanajā zālē, tūlīt, pārtraukumā.

Sēdes vadītājs. Sveicam šodien divus mūsu kolēģus jubilejā. Ingrīdai Ūdrei ir 40 gadi. (Aplausi.)

Andrim Bērziņam tieši šodien ir 43 gadi. (Aplausi.)

Pārtraukums līdz pulksten 11.00.

(P ā r t r a u k u m s)

Sēdi vada Latvijas Republikas 7. Saeimas priekšsēdētājs

Jānis Straume.

Sēdes vadītājs. Godātie kolēģi! Turpināsim darbu. Nākamais debatēs pieteicies deputāts Jānis Ādamsons.

J.Ādamsons (Latvijas Sociāldemokrātu apvienības frakcija).

Valsts prezidenta kungs! Godātais Prezidij! Cienījamie kolēģi! Šodien tik tiešām ir vēsturiska diena.

Šodien es atsaucu atmiņā trīs gadus vecus notikumus: arī tad šajā zālē (toreiz gan tajā bija mazliet cits izvietojums) tika apstiprināta valdība. Toreizējās valdības apstiprināšanas laikā zālē valdīja pilnīgs klusums, tāpēc ka izšķīrās jautājums - būt vai nebūt Šķēles kungam par Ministru prezidentu. Toreiz tik tiešām tā bija dramatiska izšķiršanās. Man arī bija iespēja izteikt savu viedokli, diemžēl manas prognozes toreiz arī piepildījās. Šodien, ņemot vērā to, kādā veidā mēs uzstājamies, tas nozīmē tikai vienu - ka gan tautas kalpi, gan sabiedrība ir kvalitatīvi izauguši. Un, ja jau mēs šodien, tik nopietnā dienā, varam vēl jokot, tas nozīmē, ka ar mums un šo valsti viss ir kārtībā.

Es esmu dziļi gandarīts un pateicīgs Šķēles kungam, ka viņš tik ļoti aizstāv sociāldemokrātus un sociāldemokrātu piekritējus, ka visu laiku mums par to atgādina. Šķēles kungs, mēs paši kaut kā tiksim galā. Gan ar savu partiju, gan arī ar saviem vēlētājiem. Un mums nav vajadzīgi ne advokāti, ne prokurori, lai izskaidrotu savu pozīciju.

Šodien ir pietiekami dramatiska izšķiršanās par valdības apstiprināšanu. Arī mūsu, sociāldemokrātu frakcija, ir iepazinusies ar valdības piedāvāto deklarāciju. Godīgi pateikšu - šajā deklarācijā ir ļoti, ļoti daudz "šauru vietu". Mūs neapmierina tas, ka tie priekšlikumi, kurus mēs bijām iesnieguši valdības veidotājiem, nav ņemti vērā. Šie priekšlikumi bija ļoti vienkārši - kādā veidā mums ir jāpanāk, lai beidzot valstī tiktu izveidota vidusšķira. Mūs neapmierina tas, ka arī priekšlikumi, kuri skar lauksaimniecības attīstību, nav ņemti vērā.

Tagad pāriešu pie pašas deklarācijas, pie tās sadaļas, kura man ir tuvāka, - pie iekšlietu nozares. Diemžēl ir jāatzīmē, ka to sadaļu, kas skar Iekšlietu ministriju un šīs problēmas, acīmredzot ir rakstījuši cilvēki, kuri vispār ir ļoti, ļoti tālu no šīm problēmām. Pat neizprot, kas ir Iekšlietu ministrija un ar ko tā nodarbojas. Mani pārsteidz arī tas, ka šajā sadaļā ir minētas iestādes, kuras ir pārveidotas jau vismaz pirms diviem gadiem, un šajā sakarā es runāju konkrēti par Pilsonības un imigrācijas departamentu. Jau pietiekami sen tas ir pārveidots par Pilsonības un imigrācijas lietu pārvaldi.

Mani pārsteidz tas, ka sodu politika nez kāpēc ir iekļauta iekšlietu sadaļā, kaut gan pēc idejas Iekšlietu ministrija nenodarbojas ar sodu uzlikšanu. Tā ir tiesu kompetence.

Tāpat pārsteidz arī tas, ka šeit ir teikts, ka ekonomiskā policija ir jāiekļauj kriminālpolicijas sastāvā. Dārgie kolēģi, ekonomiskā policija, sākot no 1995. gada, visu laiku ir bijusi kriminālpolicijas sastāvā, nekur viņa nav palikusi.

Bet, neskatoties uz šo kritiku, acīmredzot sociāldemokrāti atbalstīs šo valdību, kuru veido Vilis Krištopans. Un pateikšu, kāpēc. Šodien mums ir izšķiršanās starp divām lietām - lielāku ļaunumu un mazāku ļaunumu. Un tas lielākais ļaunums ir iespējamā nākamā Ministru prezidenta nominēšana Šķēles kunga personā. Kas ir Šķēles kungs kā Ministru prezidents? Tie Saeimas deputāti, kuri šajā zālē atradās iepriekšējā sasaukumā, to ļoti labi atceras. Tas ir autoritārs režīms, nemitīgs diktāts un nemitīgi norādījumi, kā deputātiem ir jārīkojas. Mēs visi to labi atceramies, un to labi atceras arī "Tēvzemei un Brīvībai", - mēs visi labi atceramies, ka toreiz par tiem jautājumiem un lēmumiem, kurus pieņēma Sadarbības padomē ar Šķēles kungu priekšgalā, bija automātiski jābalso šeit, zālē, deputātiem. Deputāti uzstājās no tribīnes, runāja, ka konkrētais priekšlikums ir slikts, to nevarēja pieņemt, bet galu galā balsojums bija tāds, kāds bija izdevīgs Ministru kabineta vadītājam.

Šī izšķiršanās nozīmē: ja Šķēles kungs būs nākamais Ministru prezidents, tad mums nav garantijas, sociāldemokrātiem nav garantijas, ka beidzot neapliekamais minimums būs paaugstināts, nevis samazināts, kā tas bija Šķēles kunga laikā. Mums nav arī garantijas, ka tie

pabalsti, kuri Šķēles kunga laikā tika atņemti trešās grupas invalīdiem, netiks atņemti vispār, tāpat kā pensijas otrās un trešās grupas invalīdiem, tikai viena iemesla dēļ - ka vajag saglābt bezdeficīta budžetu.

Mēs neiestājamies par to, ka valstī jābūt budžetam ar deficītu. Taču budžetam ir jābūt pietiekami sabalansētam un tas nedrīkst būt veidots uz mazturīgā slāņa pleciem, kāds diemžēl bija iepriekšējā parlamentā pieņemtais. Arī minimālā alga beidzot ir jāpalielina, un ir jāpaaugstina visu mūsu valsts iedzīvotāju dzīves līmenis.

Cienījamie kolēģi! Sociāldemokrātiem šodien tik tiešām ir smaga izšķiršanās starp divām lietām - vai atbalstīt mazākuma valdību Viļa Krištopana personā vai gaidīt, kamēr Valsts prezidents ar lielu gandarījumu nominēs kā nākamo Ministru kabineta vadītāju Šķēles kungu. Šajos apstākļos mēs izvēlamies no diviem ļaunumiem mazāko - mēs izvēlamies atbalstīt Viļa Krištopana vadīto mazākuma valdību. Bet, ņemot vērā to, ko es jau teicu, - ka diemžēl gan deklarācijā, gan arī personālijās, kuras ir piedāvātas Ministru kabineta sastāvā... Mūs neapmierina gan deklarācijas sadaļas vienā vai otrā jomā, gan arī viena vai otra personālija, kura, mūsuprāt, ir pietiekami neprofesionāla, lai normāli un atbildīgi veiktu savus pienākumus. Tieši tāpēc mēs pieprasīsim balsojumu par personālijām. Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītājs. Deputāts Egils Baldzēns.

E.Baldzēns (Latvijas Sociāldemokrātu apvienības frakcija).

Augsti godātais Valsts prezident! Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāj! Kolēģi!

Latvijas Sociāldemokrātu apvienība, protams, ir konstatējusi ļoti vienkāršu lietu, ka šī valdība nav mūsu valdība, ka šī valdības deklarācija, protams, nav mūsu valdības deklarācija. Esam konstatējuši to, ka tā nav ideāla kā valdība, un arī to, ka nav ideāla šī valdības deklarācija.

Mums, Saeimas deputātiem, tik tiešām šodien ir piedāvājums tā vai citādi izšķirties balsojumā par politisko simpātiju. Mēs jau esam konsultējušies arīdzan ar Saeimas juristiem, ka tas ir iespējams. Un tādā gadījumā opozīcija, kurai šeit ir 54 balsis, var rīkoties saskaņā ar savām idejām un atbalstīt tos kandidātus, kas viņiem ir tuvāki. Tas ir viens mūsu priekšlikums, un tas ir jāapsver.

Nākamais, ko es gribētu uzsvērt, ir tas, ka, ja šāda, teiksim, opozīcijas nostāja nav vienota, tad ir pilnīgi likumsakarīga lieta, ka šodien tā vai citādi, ar vienām vai ar otrām balsīm, top mazākuma valdība, un tad visi tie runu plūdi tā vai citādi sanāk uz dzirnavām tukšgaitā. Tas ir mans viedoklis, un domāju, ka arī sociāldemokrātu frakcija, ja nebūs šā politisko simpātiju balsojuma, attiecīgi sanāks kopā pēc starpbrīža, ko mēs pieprasīsim, un tad mēs vēlreiz lemsim (jo mums frakcijā ir dažādi viedokļi), kurš viedoklis gūs pārsvaru; mēs balsojumā arī attiecīgi izšķirsimies, kā rīkoties - vai atbalstīt un balsot "par" vai neatbalstīt, vai atturēties, vai nebalsot. Tāds ir mūsu viedoklis.

Es šeit vēl gribētu teikt sekojošo: kad mēs runājam par vienotu ideoloģiju Saeimā, tad es gribētu uzsvērt, ka diez vai tā var būt vienota, jo mēs ar šo ideoloģiju saprotam partejisku ideoloģiju. Pretējā gadījumā es neizprotu tās sadursmes, kas referenduma laikā bija starp "Latvijas ceļu",

“Tēvzemei un Brīvībai”, starp Tautas partiju un “Tēvzemei un Brīvībai”. Un man tad būtu arī grūti saprast, kāpēc arī sociāldemokrātu partijā bija dažādi viedokļi vienā vai otrā jautājumā. Un mēs, Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija, galarezultātā pieņēmām... ir runa par sirdsapziņas balsojumu, tas ir, katra partijas biedra pārliecības balsojumu... aicinājām visus savas partijas biedrus atbalstīt referenduma sarīkošanu. Diemžēl kolēģi no “Tēvzemei un Brīvībai” to tā īsti pat neievēroja. Un tajā brīdī, kad bija nepieciešams sabiedrībā godājamu cilvēku atbalsts, arī Rišards Labanovskis izteica savu viedokli; šo viedokli izteica gan televīzijā, gan radio, gan presē vēl vairāki citi Saeimas deputāti, kas šeit ir no sociāldemokrātiem. Minēšu viņus: Imants Burvis, Viola Lāzo... Un arī es. Mēs bijām par šo grozījumu atcelšanu, mums bija sava nostāja. Citiem kolēģiem bija citāds viedoklis. Tā ka es šeit gribētu runāt par to, ka, ja mēs runājam par kādu ideoloģiju, tad mums neapšaubāmi ir jārunā par valstisku ideoloģiju, un šajos pamatos mēs neapšaubāmi esam vienoti, jo citādāk jau mēs nevaram vērtēt 18. novembra ideoloģiju, kas ir šīs valsts pamatā, kuru savulaik veidoja sociāldemokrāti, Zemnieku savienība un citas partijas. Un šīs partijas, kas Saeimā ir pārstāvētas, tā vai citādi savā absolūtajā vairākumā atbalstīja šo ideoloģiju.

Mēs šeit nenākam ne ar naidu, ne ar dusmām, un šinī gadījumā arī uz šo balsojumu (mēs vēlāk precīzi izšķirsimies, kāds tas būs) mēs neejam ar mīlestību. Bet mēs šeit esam nākuši ar darbu un savu attieksmi - aktīvu attieksmi. Mums ir patīkami redzēt, ka mūsu kolēģi arī šajā diezgan, nu, teiksim, bargajā izšķiršanās brīdī nav zaudējuši humora izjūtu. Un tas ir labi.

Un vēl es gribētu mazliet pieminēt tās programmas, kuras mēs visi kā politiķi nesām Latvijas tautai un kuras tā vai citādi ir pārsteidzoši tuvas - pārsteidzoši tuvas! -, un man kā sociāldemokrātam ir grūti kādai no šīm vēlēšanu programmām iebilst. Ļoti, ļoti grūti. Un tad es atceros, ka tad, kad mēs gatavojamies vēlēšanām, vēlētāju prasības gandrīz vienmēr arī ir priekšplānā, bet vēlāk nereti gadās citādi. Un tāpēc es uzskatu, ka, vadoties pēc šīm vēlēšanu programmām, mūsu potenciālajai sadarbībai gandrīz vai vispār nebūtu robežu. Ja mēs vadāmies pēc tā vārda, ko devām tautai vēlēšanu dienā, kad viņa izšķīrās, par kuriem kandidātiem viņa balsos un kuri pārvarēs šo 5 procentu barjeru. Nu varbūt minēšu tās... Kas attiecas uz “Tēvzemei un Brīvībai” vēlēšanu programmu, man būtu iebildumi tikai pret vienu teikumu - un tikai daļēji. Viņi raksta: tikai privātīpašums. Es nu gan nezinu tādu valsti, kur būtu tikai privātīpašums, tā ir mana piebilde. Un tālāk viņi turpina: un sociāli atbildīga tirgus ekonomika. Nu tas jau ir tas pats, ko sociāldemokrāti visās Eiropas Savienības valstīs īsteno. Pret to mums iebildumu vispār vairs nav. Ja mēs paskatāmies kaut vai uz to vēlēšanu programmu, kura bija Tautas partijas, tad man neliela iebilde būtu pret vienu teikumu - un arī tikai neliela iebilde. Tā iebilde būtu šāda. Tur, kā es redzu, ir teikts: aizstāvēsim ģimenes privāto īpašumu. Piekrītu. Bet varbūt arī indivīdu neaizmirsīsim? Es domāju, ka tas ir aizmirsts. Bet nu reāli tas pārējais.... Es tur neredzu nevienu tādu lietu, zem kuras es nevarētu parakstīties un pēc tam parādīties vēlētāju acu priekšā un teikt: jā, tās ir labas lietas.

Tā ka es domāju, ka mūs diemžēl šķir nevis tās programmas, ko mēs esam snieguši vēlētājiem, bet tās programmas, kuras mēs neesam vēlētājiem rādījuši, kuras varbūt esam pieņēmuši savu partiju rindās. Kaut gan man nav pārliecības, ka arī tās būtu tik pretrunīgas... Tas būtu viens jautājums.

Un tāpēc mans priekšlikums pirms šī izšķirošā balsojuma par uzticību vai neuzticību Vilim Krištopanam, par Ministru kabineta apstiprināšanu, ir, protams, domāt valstiski. Un tā vai citādi mums būs jāņem vērā vesela virkne lietu.

Ja jau nav iespējama šī opozīcijas vienotība, vai ir likumsakarīga mazākumvaldība? Man šķiet, ja nav šīs vienotības, tad tā ir likumsakarība.

Nākamais. Ja Vili Krištopanu neapstiprina Ministru prezidenta amatā, tad situācija ir skaidra: tad vai nu "Tēvzemei un Brīvībai", vai Tautas partija ir nākamie kandidāti uz Valsts prezidenta piedāvājumu veidot nākamo Ministru kabinetu. Un, ja nu arī tos neapstiprināsim, ko tad mēs darīsim? Tādā gadījumā skatīsimies tālāk. Bet var būt, ka Valsts prezidents izšķirsies par radikālāku soli. Varbūt, viņam atbildot, Saeimas deputātu vairākums gribēs izšķirties par vēl radikālāku soli un domāt, kā pirms termiņa atsaukt Valsts prezidentu. Es domāju, ka tas viss nesola mums neko labu - nedz mūsu starptautiskajam prestižam, nedz mūsu politiķu prasmei par kaut ko principā vienoties. Es vienmēr esmu teicis - ja "Latvijas ceļš" var vienoties ar Tautas partiju, tad sociāldemokrātu neatrašanās valdībā ir absolūti objektīva realitāte. Tad tā ir neizbēgama. Un, es domāju, tas ir skaidrs arī no visa šī...

Par valdības deklarāciju. Es gribētu piebilst vēl arī to, ka tā vai citādi ir tāda mazliet miglaina nostāja attiecībā uz minimālo darba algu un tās paaugstināšanas iespējām, un vidējo vecuma pensiju. Bet mēs kā sociāldemokrāti jau nedomājam... Nedomājam par to, ka, ja valdība tiks apstiprināta, tad šīm 54 balsīm tā vai citādi vairs nebūs ietekmes uz mazākuma valdību. Un tad, ja mūs neapmierinās kāda ministra rīcība, mēs viņu aicināsim nākt šeit priekšā un lūgsim atbildēt Saeimas deputātiem un tautai. Un tad mēs redzēsim, kas būs, tā teikt, palicis azotē un kas nav ietverts valdības deklarācijā. Kaut gan, protams, labāk būtu, ka tās vēlmes pēc tautas labklājības paaugstināšanas tomēr būtu samērīgas ar tām ekonomiskajām iespējām, kādas ir mūsu valstī. Tas būtu nepieciešams. Un vajadzētu arī atcerēties to, ka ir vesela virkne tādu problēmu, kādas rodas Latvijas Republikas iedzīvotājiem gan sakarā ar komunālajiem un īres maksājumiem, gan sakarā ar šiem īres "griestiem". Ka tā vai citādi mums būs jāiet tas ceļš, ko Igaunija jau ir gājusi. Tas ir, šiem maksājumiem nevajadzētu būt vairāk par vienu trešdaļu no ģimenes budžeta. Ar piebildi: ja ir kaut kāda norma to kvadrātmetru skaitam, kas ir paredzēti vienam cilvēkam. Divpadsmit, astoņpadsmit kvadrātmetri, kā tas ir Igaunijā un Lietuvā. Protams, visi šie skaitļi ir mainījušies. Bet šī situācija ir principiāli ļoti svarīga.

Tā ka jautājums par valdības likteni tā vai citādi ir opozīcijas rokās. Kā opozīcija rīkosies, tā būs. To visi vērtēs un redzēs.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītājs. Jānis Lagzdiņš - Tautas partijas frakcija. (No zāles deputāts J.Urbanovičs: "Sadod viņiem, Jāni, sadod!")

J.Lagzdiņš (Tautas partijas frakcija).

Godātais Valsts prezident! Godātie kolēģi! Šodien 7.Saeimai ir pirmā īstā darba diena, jo mēs šodien darām savu svarīgāko darbu - apstiprināsim valdību. Balsosim par vai pret uzticību valdībai. Es teikšu, kolēģi, atklāti: man nepatīk mūsu pirmā darba diena un tas, kā mēs esam uzsākuši darbu. (No zāles deputāts J.Dobelis: "Jūs iesākāt!") Man šķiet, ka turpinās tas, kas sākās šā gada vasarā, - savstarpēja apkarošanās, savstarpēja ķengāšana, nekonstruktīva kritizēšana. Tā vietā, lai apspriestu to, kā mēs strādāsim nākamos četrus gadus, tiek Tautas partija nomelnota, noķengāta. Kādēļ, kolēģi? Vai tā ir atbilde uz to, ka jau no pirmās priekšvēlēšanu dienas... Godmaņa kungs, tā ir atbilde uz jūsu runā izteikto tēzi, ka Tautas partija nav izrādījusi labo gribu strādāt pozīcijā. Jau no pirmās priekšvēlēšanu dienas Tautas partija atšķirībā no citām partijām neizvirzīja ultimatīvus priekšlikumus. Tautas partija ultimatīvā veidā

neizvirzīja savu premjerministra kandidātu, kaut gan Tautas partijai bija morālas tiesības to izvirzīt, jo mēs saņēmām vislielāko balsu skaitu. Tieši pretēji - Tautas partija demonstrēja savu labo gribu tad, kad notika cienījamā Prezidija vēlēšanas. Tautas partija atbalstīja "Tēvzemei un Brīvībai", mūsu loģiskā un, ja tā varētu teikt, daudzos konceptuālos jautājumos sabiedrotā, izvirzīto kandidātu Jāni Straumi, un visi vienoti nobalsojām. Tautas partija aizmirsa visas tās priekšvēlēšanu batālijas, ķengas, kas tika publicētas Saeimas otras lielākās partijas izdevumos, un vienoti atbalstīja arī jūsu pārstāvi Prezidijā. Tautas partija piekrita jūsu piedāvātajam variantam, sadarbībai komisiju vadības vēlēšanās. Tautas partija neatbildēja uz to kritiku un apmelojumiem, kas turpināja parādīties presē. Kā mēs strādāsim turpmāk? Es gribu apliecināt, ka mēs gribam strādāt, un tādēļ mēs darbosimies konstruktīvi un neatkarīgi no tā, kāds būs šodienas balsojums. Mēs darbosimies ar mērķi, lai Latvijas valstī pēc iespējas ātrāk izveidotos labēja valdība, stabila valdība, kādai pēc visiem politikas loģikas principiem bija jāizveidojas jau nākošajā dienā pēc vēlēšanām.

Es nerunāšu par tiem momentiem, par kuriem runāja Godmaņa kungs, par šiem emocionālajiem, kuri bija par šķērsli šādas valdības izveidošanai. Mēs centīsimies šos šķēršļus novērst. Paldies Godmaņa kungam, kurš norādīja uz dažiem ceļiem to novēršanā.

Kā mēs strādāsim? Es nerunāšu par konkrētajās nozarēs darāmo, godātie kolēģi! Tas nav šodien iespējams. Lai to darītu, ir jārunā no šīs augstās tribīnes vairākas stundas.

Pirmkārt, mēs kritizēsim konstruktīvi, lietišķi un vienlaikus nāksim ar saviem risinājumiem tajos gadījumos, kad mēs neatbalstīsim valdības piedāvāto modeli konkrētajā nozarē. Mēs neiesniegsim katru otro nedēļu priekšlikumus vienu vai otru neveiksmju dēļ gāzt vai izteikt neuzticību pozīcijas ministriem, kā to darīja iepriekšējās opozīcijas partijas. Mēs neiesniegsim bezgala daudz un dažādus jautājumus par pašsaprotamām lietām, par kurām atbildes mēs varam gūt, kontaktējoties un saņemot atbildes darba kārtībā no pozīcijas ministriem, kā to darīja, piemēram Tautas kustība "Latvijai". Gadījumā, ja valdība nāks klajā ar risinājumiem, ar likumprojektiem, kas atbildīs mūsu programmai un Latvijas interesēm, mēs atbalstīsim jūsu viedokli. Turklāt mēs nebaidīsimies pateikt, ka jūs rīkojaties pareizi. Mēs nebaidīsimies, būdami opozīcijā, - un tādi mēs būsim -, pateikt, ka jūs rīkojaties valstiski.

Nožēlojami bija vērot, kā iepriekšējo gadu laikā opozīcija gadījumos, kad tai nācās kontaktēties ar citu valstu pārstāvjiem, ar diplomātiem dažādās sarunās, formālās vai neformālās, izturējās kā mūsu valsts ienaidnieki. Viņi kritizēja valdību, apmeloja valdību, mūsu valsti, it kā domādami, ka tie ārvalstu pārstāvji ir nākošie šīs partijas vēlētāji. Man bija kauns par šādu rīcību.

Kāpēc es to saku? Es to saku tādēļ, ka mēs ar jums, būdami opozīcijā, ja tādi mēs būsim, ar pozīciju būsim vienoti kontaktos - kā priekos, tā bēdās attiecībās ar ārvalstīm, ar ārvalstu pārstāvjiem, jo mēs pārstāvam vienu valsti - Latviju. Paldies. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Debates slēdzu. Vai referentam, šajā gadījumā Ministru prezidenta kandidātam, būtu kas piebilstams? Lūdzu - Vilis Krištopans!

V.Krištopans (savienība "Latvijas ceļš").

Godājamais Valsts prezident! Prezidij! Godājamā Saeima! Pirms Lagzdiņa kunga runas es biju zaudējis visas cerības, ka šī valsts beidzot būs ieguvusi konstruktīvu opozīciju, ko mūsu vēlētāji ir pelnījuši visus šos piecus vai sešus gadus. Kad runāja Kiršteina kungs... es jums varu pateikt, Kiršteina kungs, un atvainoties, ka deklarācijā nav ielikta sadaļa par to, ko darīs valdība, kad Krievija sadalīsies reģionos. (No zāles deputāts A.Kiršteins: "Ir jau sadalīta!") Kad tas notiks, tad valdība zinās, ko darīt, bet pašlaik mēs neplānojam citu valstu sadalīšanu reģionos.

Kas attiecas uz debatēm kopumā. Es aicinu ķerties visus pie darba. Man bija liels prieks dzirdēt Lagzdiņa kunga uzstāšanos. Es ļoti ceru, ka mūsu valdība strādās un saņems konstruktīvu kritiku un ka mēs strādāsim valsts un sabiedrības labā. Es aicinu balsot par šo valdību, bet tajā pašā laikā es aicinu neatbalstīt balsojumu par atsevišķiem ministriem, jo atbilstoši likumam es esmu aicinājis visus ministrus un arī valsts ministrus, tāpēc, balsojot un noraidot jebkura ministra kandidatūru, tiek izteikta neuzticība man, lai gan šobrīd man nav ne mazākā pamata neuzticēties kaut vienam no manis aicinātajiem ministriem. Paldies par uzmanību. (Aplausi.)

Sēdes vadītājs. Pirms ķeramies pie balsošanas, gribu informēt, ka ir saņemts deputāta Imanta Burvja iesniegums: "Saskaņā ar Latvijas Republikas Saeimas kārtības ruļļa 133.pantu **ierosinu balsošanu par uzticību Ministru kabineta sastāvam veikt pa daļām, balsojot atsevišķi par uzticības izteikšanu katram Ministru kabineta loceklim"**. "Par" šo priekšlikumu vēlas runāt deputāts Imants Burvis.

I.Burvis (Latvijas Sociāldemokrātu apvienība).

Cienījamie kolēģi! Cienījamais priekšsēdētāj! Prezidij! Viesi un pārējie klātesošie! Šā gada 3.novembrī Latvijas Valsts prezidents saskaņā ar Satversmi darīja zināmu Saeimai un valstij savu izvēlēto personu, kuru viņš aicina sastādīt Ministru kabinetu. To viņš paziņoja ar visu viņam piemītošo cieņu pret Saeimu un tautu. Diez cik daudz tās nebija, bet lai jau. Latvijas Sociāldemokrātu apvienības frakcija absolūti neapšauba Valsts prezidenta izvēles pareizību attiecībā uz šo personu, jo šodien šī izvēle bija pati labākā no iespējamajām. Tajā pašā laikā Satversmes 59.pants nosaka: "Ministru prezidentam un ministriem [es pasvītrošu - un ministriem] viņu amata izpildīšanai nepieciešama Saeimas uzticība un viņi par savu darbu ir atbildīgi Saeimas priekšā." Ja Saeima izteic neuzticību atsevišķam ministram, tad tam jāatkāpjas, un viņa vietā Ministru prezidentam (šoreiz Ministru prezidenta kandidātam) jāaicina cita persona. Tātad Satversmes burts un gars pieprasa Saeimas uzticību gan Ministru prezidentam, gan katram ministram. Faktiski to pašu pieprasa arī Saeimas kārtības ruļļa 29.pants.

Viens no valdības darbības stabilitātes faktoriem ir arī ministru profesionālā darbība, tāpēc šajā ziņā Valsts prezidenta izvirzītais Ministru prezidenta kandidāts bauda mūsu frakcijas uzticību. Diemžēl, pamatojoties uz iepriekšējā darba rezultātiem, mēs apšaubām dažu izvirzīto ministru kandidātu profesionalitāti. Ne tik senos laikos Rīgas dāvanu veikalos sociālistiskā tirgus apstākļos varēja nopirkt tikai dāvanu komplektus. Piemēram, labas kvalitātes basketbola bumbu kopā ar iepuvušiem buļļa pautiem. Tikai un vienīgi komplektā! Brīvā tirgus apstākļos šādu preču piespiedu pārdošana tikai komplektā nav loģiska. Piedāvāt var, bet uzspiest nedrīkst. Būtībā šobrīd uzspiest var tikai tās politiskās partijas, tās frakcijas, kuras pašas apšauba savu piedāvāto ministru kandidātu profesionalitāti, kuras apzinās, ka savu "iebojātu preci" Saeimai un tautai var iesmērēt tikai piespiedu dāvanas veidā, komplektā. Tāpēc Latvijas Sociāldemokrātu apvienības frakcija piedāvā visām frakcijām, arī valdošās koalīcijas sastāvā esošajām frakcijām, kuras

nešaubās par savu piedāvāto ministru kandidātu kvalitāti, balsot par uzticības izteikšanu katram Ministru kabineta loceklim atsevišķi.

Protams, mēs saprotam arī tās frakcijas, kuras ir norūpējušās par savas "iebojātās preces" noietu, tad godīgāk, protams, būtu domāt par šīs preces kvalitāti, bet tā jau ir cita saruna.

Ministru kabineta balsojums tikai komplektā ir šantāža. Politiska šantāža, kuru ierosināt var tikai un vienīgi politiski mazspējīga partija. Ceru, ka 7.Saeimas sastāvā tādas partijas nav. Valsts labā no šādas šantāžas vajadzētu atteikties. Frakcijas vārdā jau iepriekš pateicos visiem tiem kolēģiem, kuri balsos par uzticības izteikšanu katram ministram atsevišķi, saprotot, ka tas ir solis pretim demokrātijas attīstībai Latvijā. Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītājs. Burvja kungs, es jums izsaku piezīmi sakarā ar Saeimas cieņu aizskarošu izteicienu lietošanu. Ja tas turpināsies, es izmantošu savas tiesības, kas ir paredzētas Kārtības ruļļa 74.pantā. "Pret" šo priekšlikumu vēlas runāt Linards Muciņš - savienības "Latvijas ceļš" frakcija.

L.Muciņš (savienības "Latvijas ceļš" frakcija).

Priekšsēdētāja kungs! Valsts prezidenta kungs! Cienījamie kolēģi! Mēs šeit noklausījāmies to argumentāciju, ko augsti godājamais mans kolēģis un draugs Burvja kungs šeit izteica par priekšlikumu - balsot atsevišķi par Ministru kabineta locekļiem. Diemžēl šodien spēkā esošā likumdošana uz neatgriezeniskiem laikiem, es ceru, šādus "dāvanu komplektus" mūsu sabiedrībā ir likvidējusi. Taču tajā pašā laikā šodien mums ir spēkā Satversme, tāpēc mums ir jāvadās nevis pēc kādām pašizdomātām emocijām vai pēc savdabīgiem Satversmei pakļautu likumu tulkojumiem, bet gan jāvadās pēc tiem dokumentiem, kuri skaidri, viennozīmīgi un strikti nosaka mūsu rīcību šajā Augstajā namā.

Ja mēs runājam par Latvijas Satversmi, tad tās ceturtā nodaļa, kas reglamentē Ministru kabinetu un tā veidošanas kārtību, viennozīmīgi saucas "Ministru kabinets", kuras 55.pants runā par Ministru kabineta sastāvu, 56.pants runā par Ministru kabineta sastādīšanu, 58.pants runā par to, kas ir padots Ministru kabinetam, 60.pants runā par to, kas vada Ministru kabinetu, un 61.pants Satversmē runā par to, ko spriež Ministru kabinets.

Taču mūsu uzmanība būtu jāpievērš Satversmes 59.pantam, kādā veidā to varētu šodien tulkot. Šeit, es domāju, ir juridiskās interpretācijas jautājums un dažādu juristu izteiktie viedokļi. Ja mēs nespējam viennozīmīgi un skaidri izspriest šo jautājumu, tad Satversme mums jātulko kopā ar otru likumu, kas šobrīd ir svarīgs, tas ir, ar Ministru kabineta iekārtas likumu. Un arī tā 6.pantā ir runa par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam. Ja mēs nevaram izlemt un ja Satversmē mums nav tieši norādīts, kā mums ir jāizsaka uzticība Ministru kabinetam, tad mēs varam iztulkot 59.panta otro teikumu, kur ir runa par neuzticības izteikšanu, izmantojot pretēju tulkošanas metodi. Tur ir runa par neuzticības izteikšanu Ministru prezidentam. Tātad var runāt un teikt, ka Ministru prezidentam un ministriem kopīgi izsaka uzticību kā Ministru kabinetam.

Taču, ja mēs formāli pieejam, tad izdalītajā dokumentā nr.58, kur pēdējā lappusē ir pievienots lēmums, par ko šodien Saeimai ir jālemj, ir viennozīmīgi teikts: "Izteikt uzticību Ministru kabinetam sekojošā sastāvā..." Tāpēc diemžēl es nevaru piekrist Burvja kunga viedoklim, ka

tikai Saeimas kārtības ruļļa viens pants ir par to, ka ir iespējams sadalīt lēmumu un balsot pa daļām, ka tas šajā brīdī var tikt izmantots.

Uzticības izteikšanu mēs nevaram sadalīt daļās. Vai nu mēs izsakām uzticību Ministru kabinetam, vai arī mēs neizsakām tam uzticību, un tādēļ mums ir jāizsaka. Es aicinu to darīt tā, kā to nosaka šodienas Satversme un likums "Par Ministru kabineta iekārtu" - izteikt uzticību Ministru kabinetam vai balsot "pret".

Ja mēs runājam par atsevišķiem ministriem, tad Ministru kabinetam, kuram ir izteikta uzticība, ir visas iespējas iesniegt šeit neuzticību atsevišķiem ministriem, ko neviens neliedz darīt Saeimas locekļiem. Es uzskatu, ka šāds lēmums no juridiskā viedokļa nav pieņemams. Paldies.

Sēdes vadītājs. Viens deputāts ir izteicies "par", viens - "pret", arī motivāciju mēs esam dzirdējuši. Jautājumu izlemsim balsojot. Lūdzu balsošanas režīmu. Balsosim par ierosinājumu - uzticības balsojumu Ministru kabineta sastāvam veikt pa daļām, balsojot atsevišķi par uzticības izteikšanu katram Ministru kabineta loceklim. Lūdzu rezultātu! Par - 37, pret - 46, atturas - 1. Priekšlikums nav pieņemts.

Saeimas Prezidijs ir saņēmis Latvijas Sociāldemokrātu apvienības frakcijas priekšlikumu: "Nekavējoties pieprasām 30 minūšu pārtraukumu Saeimas sēdē." Vai kolēģiem ir iebildumi? Vai šis jautājums ir jābalso? Ja iebildumu nav, pasludinu pārtraukumu līdz pulksten 12.10.

(Pārtraukums)

Sēdi vada Latvijas Republikas 7. Saeimas priekšsēdētājs

Jānis Straume.

Sēdes vadītājs. Godātie kolēģi! Pārtraukumam paredzētais laiks ir beidzies. Nolasīšu jums Saeimas lēmuma projektu, par kuru mēs tūlīt balsosim.

Saeimas lēmums: "Izteikt uzticību Ministru kabinetam šādā sastāvā:

Ministru prezidents, zemkopības ministrs Vilis Krištopans,

Ministru prezidenta biedrs, satiksmes ministrs Anatolijs Gorbunovs,

Ministru prezidenta biedrs Eiropas Savienības lietās Guntars Krasts,

aizsardzības ministrs Ģirts Valdis Kristovskis,

ārlietu ministrs Valdis Birkavs,

ekonomikas ministrs Ainārs Šlesers,

finansu ministrs Ivars Godmanis,

iekšlietu ministrs Roberts Jurdžs,

izglītības un zinātnes ministrs Jānis Gaigals,

kultūras ministre Karina Pētersone,

labklājības ministrs Vladimirs Makarovs,

tieslietu ministre Ingrīda Labucka,

vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Vents Balodis,

īpašu uzdevumu ministrs sadarbībai ar starptautiskajām finansu institūcijām Roberts Zīle.

Valsts ministri:

Finansu ministrijā

valsts ieņēmumu valsts ministre Aija Poča,

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā

vides valsts ministre Inese Vaidere."

Lūdzu balsošanas režīmu! Balsosim par šo Saeimas lēmuma projektu! Lūdzu rezultātu! Par - 59, pret - 24, atturas - nav. Lēmums ir pieņemts. Apsveicam jauno Ministru prezidentu, Ministru kabineta locekļus un vēlam veiksmi! (Aplausi.)

Lūdzu balsošanas režīmu. Reģistrēsimies ar identifikācijas kartēm! Atvainojiet! Pirms mēs slēdzam sēdi un reģistrējamies, gribu informēt, ka ir saņemts 10 deputātu ierosinājums: "Pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 140.panta otro daļu, lūdzam pēc balsošanas par Saeimas sēdes jautājumu nolasīt katra deputāta balsojumu!" Acīmredzot ir domāts šis lēmuma projekts.

Viens deputāts var izteikties "par", viens - "pret". Vai neviens neiebilst? Tādā gadījumā lūdzu Saeimas sekretāres biedru Aleksandru Bartaševiču nolasīt šo izdruku.

A.Bartaševičs (7.Saeimas sekretāres biedrs).

Godātie deputāti! "Par" balsoja:

Dzintars Ābiķis, Jānis Ādamsons, Egils Baldzēns, Aija Barča, Guntars Bērziņš, Gundars Bojārs, Leons Bojārs, Imants Burvis, Jānis Čevers, Juris Dalbiņš, Helēna Demakova, Jānis Esta, Silvija ... nē, viņa ir "pret"... (Visi smejas.)

Sēdes vadītājs. Lūdzu šo balsošanas izdruku!

A.Bartaševičs. Piedodiet par starpgadījumu! Sajaucu mazliet. "Par" uzticības izteikšanu Ministru kabinetam balsoja: Jānis Ādamsons, Egīls Baldzēns, Aija Barča, Andris Bērziņš, Indulis Bērziņš, Valdis Birkavs, Leons Bojārs, Gundars Bojārs, Jānis Bunkšs, Imants Burvis, Jānis Čevers, Guntis Dambergs, Juris Dobelis, Silvija Dreimane, Jānis Gaigals, Ilmārs Geige, Ivars Godmanis, Anatolijs Gorbunovs, Oskars Grīgs, Māris Grīnblats, Edvīns Inkēns, Roberts Jurdžs, Imants Kalniņš, Arnis Kalniņš, Vanda Kezika, Ģirts Valdis Kristovskis, Vilis Krištopans, Dzintars Kudums, Rišards Labanovskis, Jānis Lāčplēsis, Viola Lāzo, Kārlis Leiškalns, Jānis Leja, Kristiāna Lībane, Vladimirs Makarovs, Romāns Mežeckis, Linards Muciņš, Andrejs Panteļējevs, Raimonds Pauls, Karina Pētersone, Aija Poča, Andrejs Požarnovs, Aida Prēdele, Dzintars Rasnačs, Romualds Ražuks, Kaspars Riekstiņš, Antons Seiksts, Anna Seile, Juris Sinka, Helēna Soldatjonoka, Jevgenija Stalidzāne, Leonards Stašs, Imants Stirāns, Jānis Straume, Ainārs Šlesers, Pēteris Tabūns, Ingrīda Ūdre, Roberts Zīle, Osvalds Zvejsalnieks.

"Pret" uzticības izteikšanu Ministru kabinetam balsoja:

Dzintars Ābiķis, Gundars Bērziņš, Juris Dalbiņš, Helēna Demakova, Jānis Esta, Silva Golde, Kārlis Greiškalns, Valdis Ģīlis, Aigars Kalvītis, Aleksandrs Kiršteins, Jānis Lagzdiņš, Vineta Muižniece, Vaira Paegle, Rihards Pīks, Arnis Razminovičs, Anta Rugāte, Mareks Segliņš, Atis Slakteris, Jēkabs Sproģis, Jānis Škapars, Andris Šķēle, Jāzeps Šņepsts, Aivars Tiesnesis, Māris Vītols.

Nebalsoja:

Jānis Jurkāns, Guntars Krasts, Juris Sokolovskis, Jānis Urbanovičs.

Sēdes vadītājs. Paldies. Lūdzu atkārtot reģistrācijas režīmu! Reģistrēsimies ar identifikācijas kartēm!

Saeimas sekretāres biedru lūdzu nolasīt reģistrācijas izdruku!

A.Bartaševičs (7.Saeimas sekretāres biedrs).

Nav reģistrējušies: Vilis Krištopans, Helēna Soldatjonoka, Anatolijs Gorbunovs, Valdis Birkavs, Silva Golde, Valdis Ģīlis, Andris Šķēle, Vineta Muižniece, Roberts Zīle, Guntars Krasts. Paldies.

Sēdes vadītājs. Saeimas ārkārtas sēdi pasludinu par slēgtu. Saeimas Prezidijs ierosina kārtējo sēdi sākt pulksten 13.00. Vai nav iebildumu? Paldies.

Vēl viens paziņojums. Jānis Ādamsons - par komisijas sēdi.

J.Ādamsons (Latvijas Sociāldemokrātu apvienības frakcija).

Cienījamie kolēģi! Aizsardzības un iekšlietu komisijas locekļi! Lūdzu jūs sapulcēties uz pāris minūtēm Dzeltenajā zālē!

Redaktores: J.Kravale, L.Bumbura
Datoroperatores: B.Strazdiņa, S.Bērziņa, M.Ceļmalniece, I.Kuzņecova
Korektores: D.Kraule, J.Kurzemniece, S.Stikute

SATURA RĀDĪTĀJS
7.Saeimas rudens sesijas 5.(ārkārtas) sēde
1998.gada 26.novembrī

Lēmuma projekts "Par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam"

(58. dok.) - 1.lpp.

Ziņo - Valsts prezidenta aicinātājs Ministru prezidenta

kandidāts dep.V.Krištopans - 1.lpp.

Debates - dep. A.Šķēle - 6.lpp.

- dep. V.Paegle - 9.lpp.

- dep. A.Kiršteins - 11.lpp.

- dep. Dz.Ābiķis - 15.lpp.

- dep. O.Grīgs - 17.lpp.

- dep. I.Godmanis - 20.lpp.

- dep. J.Dobelis - 25.lpp.

- dep. J.Stalidzāne - 27.lpp.

- dep. V.Birkavs - 28.lpp.

- dep. A.Požarnovs - 30.lpp.

Paziņojums - dep. E.Inkēns - 31.lpp.

Debates - dep. J.Ādamsons - 32.lpp.

- dep. E.Baldzēns - 35.lpp.

- dep. J.Lagzdiņš - 39.lpp.

Galaziņojums - Ministru prezidenta kandidāts

dep. V.Krištopans - 41.lpp.

Priekšlikums balsot atsevišķi par uzticības izteikšanu

katram Ministru kabineta loceklim - 41.lpp.

Priekšlikumi - dep. I.Burvis - 42.lpp.

- dep. L.Muciņš - 43.lpp.

Balsošanas rezultāti

Nolasa - Saeimas sekretāres biedrs

A.Bartaševičs - 46.lpp.

Reģistrācijas rezultāti

Nolasa - Saeimas sekretāres biedrs

A.Bartaševičs - 48.lpp.

Paziņojums - dep. J.Ādamsons - 48.lpp.